

Ο Τριανταφυλλος με την σύζυγό του Φωτεινή
το 1906 στόν Πόντο

ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΗΝ ΙΕΡΗ
ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐις τὰς σελίδας τοῦ μετά χεῖρας ἐκτυπωθέντος βιβλίου, δημοσιεύονται ἐν φωτοτυπία τεσσαράκοντα καὶ πλέον Ποντιακό δημώδη ἄσματα καταγεγραμμένα διὰ τῆς παρασημαντικῆς τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ὑπό τοῦ πρωτοφάλτου τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος Τριανταφύλλου Γεωργιάδου καὶ Ἀρχοντος Πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄκριμη προσετέθη πίναξ ὅλων τῶν ἀσμάτων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ αὐτόγραφον τοῦ Ἀρχοντος Πρωτοφάλτου τεῦχος "Ἐθνική Μουσα" ὡς καὶ σχόλια, σκέψεις καὶ κρίσεις τῶν ἐκδοτῶν περὶ τῶν ποντιακῶν δημωδῶν ἀσμάτων.

Ιδιαιτέρως ἀναγράφομεν ὅτι πρό τῆς βιογραφίας τοῦ Τριανταφύλλου Γεωργιάδου καὶ εὑθύς εἰς τὰς ἀμέσως ἀκολουθούσας σελίδας δημοσιεύεται οὐσιαστικός καὶ ἐμπειριστατωμένος Πρόδολογος τοῦ κ. Ὁδυσσέως Λαμψέδου, κορυφαίου μεταξύ τῶν Ποντίων πνευματικοῦ ἀνδρός καὶ γνωστοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἴστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τόν εύχαριστοῦν θερμᾶς, διότι ἐδέχθηνά προλογίση τὴν μετά χεῖρας ἔκδοσιν. Ο Πρόδολογος θά ἀποτελέσῃ μίαν ἀκριμη συμβολήν αὐτοῦ, ἐστω καὶ μικράν, εἰς τὴν ἐρευναν τῆς ἴστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πόντου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Από τῶν μέσων περίπου τοῦ 19ου αἰώνος οἱ Χριστιανοὶ τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἴδιαι τέρως οἱ Ἑλληνες τῆς Ποντιακῆς περιοχῆς ἀρχέζουν νὰ ἀναπνέουν ἀνετῶτερον καὶ νὰ κινοῦνται καλύτερον καὶ μὲ περισσοτέραν πρωτοβουλίαν καὶ ἐλευθερίαν. (Βλ. τὴν Ἰστορίαν τῆς περιόδου ταύτης ἐν' Οδ. Δημ. Φύδου. Οἱ Ἑλληνες τοῦ Πόντου ὑπὸ τούς Τούρκους (1461-1922). Α' Πολιτική Ἰστορία, Ἀθῆναι 1957).

Από τοῦ Ὁκτωβρίου 1839, ὅτε τὸ σουλτανικόν Χάτι Σερίφ, τὸ ὄνομασθέν Τανζιμάτ, ἐδημοσιεύθη, οἱ ραγιάδες ἔχαιρον, οἱ δέ φιλελευθεροὶ προέλεγον ἡμέρας εύτυχίας καὶ ἐλευθερίας διὰ τοὺς Χριστιανούς καὶ μάλιστα διὰ τοὺς μή Τουρκικούς πληθυσμούς. Αἱ προσδοκίαι δέν ἐπραγματοποιήθησαν. Τὴν δην Φεβρουαρίου τοῦ 1856, μετὰ τὸν Κριμαϊκόν πόλεμον, ὁ σουλτάνος ἐκδίδει τὸ Χάτι Χουμαγιούν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεδίδοντο ἐλευθερίαι καὶ δικαιώματα εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Τουρκίας. Εἴκοσι ἔτη μετὰ ταῦτα ὁ σουλτάνος Ἀβδούλ Χαμέτ παραχωρεῖ σύνταγμα, ἀνασταλέν ὅμως εὐθύς μετὰ τὴν δημοσίευσήν του.

"Ἐν τούτοις τὰ μέτρα καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις, ἔστω καὶ ἐάν δέν ἐπραγματοποιοῦντο ἄπασαι, ἔχορήγουν ὅμως ἀρκετά εἰς τὸν πληθυσμὸν τοῦ Πόντου, μεταξύ δέ ἄλλων ἔχορήγουν εἰς αὐτὸν τὸ αὐτόνομον καὶ αὐτεξούσιον τῆς διοικήσεως τῶν σχολείων καὶ τῶν φιλανθρωπιῶν ἰδρυμάτων, τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας καὶ τὴν -ἔστω καὶ τύποις- ἴσονομίαν καὶ ἴσοτητα μεταξύ ὅλων τῶν ὑπηκόων τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Πάντα ταῦτα καὶ ἴδιᾳ αἱ προσπάθειαι καὶ δικῆλος τῶν ἐν τῷ Πόντῳ Τούρκων Γενικῶν Διοικητῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ὑπῆρξαν παρὰ τὰ ἀντέξοα γεγονότα πρόξενοι σχετικῆς εὐημερίας καὶ ἀκμῆς τοῦ ἐκεῖνης Ἑλληνισμοῦ".

Οἱ Ἑλληνες τοῦ Πόντου, ἴδιᾳ ἀπὸ τοῦ 1839-40, διῆγον ἐν σχετικῇ γαλήνῃ καὶ εὐημερίᾳ μετά τῶν Μωαμεθανῶν, μετὰ τῶν

δποίων συνέζων ἐν σχετικῇ ἀρμονίᾳ καὶ ἀμφότεροι προσεπά-
θουν νὰ βελτιώσουν διὰ παντός μέσου τὴν πατέστωσιν καὶ αὐ-
τῶν τῶν ἴδιων καὶ τοῦ συνδόλου.³ Ακόμη καὶ αἱ ἀκρδητες τοῦ
κέντρου, μετά τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Νεοτουρκικοῦ κομιτάτου καὶ
τὴν ἐπιβολήν τῆς πολιτικῆς του διὰ τοῦ συντάγματος τοῦ 1908,
Ἐφθανον πολὺ ἡμβλυμέναι εἰς τὸν Πόντον καὶ δέν ἐπηρέαζον
σημαντικές τέσσερας τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων διὰ τὴν οἰκο-
νομικήν κοινωνικήν καὶ πολιτιστικήν των ἀνάπτυξιν.⁴ Απόδει-
ξις περίτερον τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς εύρωστιας τοῦ Πον-
τιακοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ οἰκοδόμησις σχολικῶν κτηρίων, ἡ
ἀνέγερσις ἐκαληθεύσιν, ἡ σύστασις ποικίλων σκοπῶν συλλογών,
καὶ ἡ δημιουργία πνευματικῆς ζωῆς, καθ' ὅλην τὴν χρονικήν
ταύτην περίοδον.

2. Κατά τὸ τελευταῖον τμῆμα τῆς χρονικῆς ταύτης περιέδου τὸ 1894, ὁ Τριαντάφυλλος Γεωργιάδης ἔρχεται εἰς τὸν Πόντον. Θά παραμείνῃ ἐκεῖ⁵ θά δημιουργήσῃ οἰκογένειαν⁶ θά ἀναδειχθῇ⁷ ἔξοχος δημιουργός μουσικῆς κινήσεως – ἐκκλησιαστικῆς καὶ κο-
σμικῆς – καὶ θά συγγράψῃ τὸ ἔργον, ἐκ τοῦ δποίου τμήματα δη-
μοσιεύοντα τε εἰς τὸ μετέχοντα χεῖρας βιβλίον.⁸ Ότε πλέον ἔχει οὐ-
τος κατατήσει τὴν ὥριμότητα, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Πόν-
του, τὴν Τραπεζοῦντα, ὑπέρχουν ὄχι ὀλίγοι ἐργάται τοῦ πνεύ-
ματος, ὡς καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἱδιος, καὶ ἴδια ὑπάρχει ἐπί τοῦ μη-
τροπολιτικοῦ θρόνου ὁ περιστούδαστος καὶ ἐνθουσιώδης Χρύ-
σανθος Φιλιππίδης, ὁ καὶ τελευταῖος μητροπολίτης Τραπεζοῦν-
τος.⁹ Θά εἶναι λοιπόν ὁ Τριαντάφυλλος Γεωργιάδης πρωτοφάλ-
της εἰς τὸν μητροπολιτικόν ναόν τῆς Τραπεζοῦντος καὶ ἐκεῖ¹⁰
θά δημιουργήσῃ μαθητάς καὶ μουσικήν σχολήν. Θά ἀπασχοληθῇ¹¹
ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικήν μουσικήν καὶ ὑμνωδίαν, ἀλ-
λαὶ θά διδάξῃ καὶ μουσικήν καὶ ὡδικήν καὶ θά συγκροτήσῃ χο-
ρωδίαν διὰ τὰ δημώδη καὶ ἄλλα ἄσματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.¹² Ερ-
γασίαι του ἐπί τῶν δημωδῶν ἀσμάτων τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα
τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου θά δημοσιευθοῦν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ γνω-
στόν καὶ περιώνυμον τόντε μουσικόν περιοδικόν "Φόρμιγξ" καὶ
"Μουσική" τοῦ Γ. Παχτίκου. Τὴν συγκέντρωσιν ὅλως ὅλων τῶν
περὶ τῶν ἀσμάτων τούτων ἐργασίαν του θά ἀποτελέσῃ τὸ αὐτό-
γραφον χειρόγραφόν του, τό δικ' αὐτοῦ ἀποκληθέν!¹³ Εθνική Μο-
σαία", ἐν τῷ ὅποιῳ θά περιληφθοῦν δημώδη καὶ ἄλλα ἄσματα, κα-
ταγεγραμμένα διὰ τῆς βιζαντινῆς παρασημαντικῆς.

3. 'Η ἀπασχόλησις τοῦ Τριανταφύλλου Γεωργιάδου μέ τά δημάρθη ἄσματα καὶ ἴδια μέ τήν μουσικήν καταγραφήν τοῦτων, ὑπῆρξε καὶ αὕτη καρπός τῆς ὅλης παρέ τῆς Ποντιακῆς διαιλέκτου καὶ Ποντιακῆς λαογραφίας σπουδῆς καὶ ἐρεύνης.

'Ολίγον μετά τήν ἔδρυσιν τοῦ ἐλευθέρου' Ελληνικοῦ Βασιλείου περί το 1832 ὁ πολύς Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος δὲ ξεκονόμων ἐπιμόνως ἐνδιαφέρεται δια τήν συγκέντρωσιν ὑιώτικοῦ ἐκ τοῦ Πόντου ύλικοῦ.

"Ἐτη τιναδὲ μετά ταῦτα, τὸ 1849, ὁ Πόντιος Κ. Σανθόπουλος δημοσιεύει ἄσματα διαιλεκτικά τῆς Τραπεζούντας καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Πολύ περισσότερον συμβάλλει εἰς τήν παρουσίασιν διαιλεκτικῶν ἀσμάτων τοῦ Πόντου ἡ δημοσιεύσις ὑπό Π. Τριανταφύλλου τοῦ θεατρικοῦ ἔργου "Οἱ Φυγάδες", τὸ 1870, καὶ ὑπό Σ. Ιωαννίδου τοῦ ἔργου αὐτοῦ "Τιτορία καὶ Στατιστική Τραπεζούντας", κατά τὸ αὐτό ἔτος. Εἰς ἀμφότερα τῷ βιβλίᾳ ταῦτα δημοσιεύοντας πολλὰ δημώδη ἄσματα τοῦ Πόντου, Συστηματικῶτερον ὅμως συνέλεξε καὶ ἐσχολίασε τά ἄσματα ὁ Πόντιος γλωσσολόγος καὶ ἀριστος φιλόλογος Ε. Κούσης. Τούτου σειράς ὁλόκληρος τευχῶν περιλαμβανδινῶν γλωσσικῶν διαιλεκτικόν ύλικόν καὶ μέγαν ἀριθμόν Ποντιακῶν δημωδῶν ἀσμάτων ἔχει εἰς τήν κατοχήν αὐτῆς ἡ ἐν Αθήναις Ἐπιτροπή Ποντιακῶν Μελετῶν. Τήν ἐποχήν, κατά τήν ὅποιαν ὁ Ε. Κούσης συγγράφει τά πολυάριθμα αὐτοῦ τεύχη, τότε ἀκριβῶς καὶ ὁ Τριανταφύλλος Γεωργιάδης ἀσχολεῖται ἐπιμόνως μέ τήν καταγραφῆν τῶν μουσικῆς τῶν Ποντιακῶν δημωδῶν ἀσμάτων. Τιναδὲ ἡ δηλέχθη, ἐδημοσίευσεν εἰς περιοδικό, τά πλεῖστα παρέμειναν ἀνέκδοτα καὶ ἀπετέλεσαν αὐτόγραφον τεῦχος.

4. 'Η μουσική καταγραφή καὶ ἡ παρουσίασις τῆς μουσικῆς τῶν Ποντιακῶν δημοτικῶν ἀσμάτων μέχρι τοῦτο ἐγένετο, εἴτε δια τῆς καταγραφῆς αὐτῶν ἐν τῇ εὑρωπαϊκῇ εἴτε ἐν τῇ Βυζαντινῇ μουσικῇ. Τοιουτορόπως ὁ Δ. Κουτσογιαννόπουλος ἐδημοσίευσε Ποντιακά ἄσματα μέ εὑρωπαϊκήν μουσικήν τὸ 1927 εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ "Ἡ λύρα τοῦ Πόντου", τὸ 1939 εἰς τὸ ἔργον "Ἡ τελετή τοῦ γάμου παρά Ποντίους", εἰς τὸ "Ἀρχεῖον Πόντου" 1 (1928) 180–184, 2 (1929) 187–208, 28 (1966) 72–123 ὡς καὶ εἰς τὸ ὑπάρτος ἐκδιδόμενον περιοδικόν "Οἱ Φί-

λοι. της Ποντιακής Μουσικής" ἐκδοθέν κατά τα ἔτη 1948-1952.

Ἐπίσης ὁ Γεώργιος Μαρία Παῦλος Παπαδόπουλος ἐδημοσίευσε εἰς τὸν Ἀρχεῖον Πόντου 18 (1953) 97 - 128 Ποντιακά δημοτικά ἄσματα ἐνημονισμένα εἰς τὴν εὐρωπαϊκήν μουσικήν. Τέλος ὁ Σ. Περιστέρης ἐδημοσίευσε τὸ ἄσμα "Ἀκρίτας ὅντας ἔλαμψεν..." εἰς Ἐπετηρίδα Λαογραφικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 7 (1952) 148 - 158 (βλ. κρίσιν ὑπό Δ. Κουτσογιάννη ποπούλου ἐν Ἀρχείῳ Πόντου 21 (1957) 241 - 245) καὶ μετὰ ταῦτα συνειργάσθη διὰ τὴν μουσικήν παρουσίασιν Ποντιακῶν ἀσμάτων (ἔξ τον ἀριθμόν) εἰς τὸ ὑπό τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐκδόθέν ἔργον "Ἐλληνικά Δημοτικά Τραγούδια", τόμος 30δς (μουσική ἐκλογή) ὑπό Γ.Κ. Σπυριδάκη καὶ Σ. Περιστέρη, Ἀθῆναι 1968 (βλ. κρίσιν ὑπό Σ. Λιανίδη ἐν Ἀρχείῳ Πόντου 30 (1970) 433 - 435).

Ἐξ ἄλλου τὴν Βυζαντινήν παρασημαντικήν προετέμησε διὰ τὴν καταγραφήν τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τοῦ Πόντου καὶ ὁ Σ. "Ἀκογλους". Οὗτος εἰς τὸ ἔργον του "Λαογραφικά Κοτυώρων" 1939, σ. 501 - 514, παρουσιάζει περί τα εἴκοσι Ποντιακά ἄσματα (ἔξ αὐτῶν δύο ἀνήκουν εἰς τὸν Τριανταφύλλον Γεωργιαδόν) ὡς καὶ ἄλλα εἰς τὸ περιοδικόν "Χρονικά τοῦ Πόντου" εἰς ὅλα τὰ τεύχη αὐτοῦ πλήν τοῦ 3ου. Ἀσφαλῶς δέν εἶναι μόνον οὗτοι οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὴν μουσικήν τῶν Ποντιακῶν ἀσμάτων. Παλαιότερον εἶχε δημοσιεύσει Ποντιακά ἄσματα καὶ ὁ Γ. Παχτίκος (1905) εἰς τὴν Συλλογήν του, ἐνῷ ἐδίδασκεν αὐτά ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰ πρό τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου ἔτη καὶ ὁ Κ. Ψέχος, ὅστις πολλάκις διὰ τῆς πολυμελοῦς χορωδίας ἐξετέλει διάφορα δημώδη ἄσματα, μεταξύ τῶν ὁποίων περιελαμβάνοντο καὶ Ποντιακά. Διὰ τὰ μετά τοῦ 1922 ἔτη καὶ μάλιστα διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Δ. Κουτσογιαννοπούλου ὡς πρός τὴν Ποντιακήν μουσικήν, δύναται διὰ ἀναγνώστης να ἀνεύρῃ πληροφορίας εἰς τὴν ὑπό τοῦ 1δίου διστούσαν διάλεξιν τὸ 1946 καὶ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ περιοδικόν "Οἱ Φέλοι τῆς Ποντιακῆς Μουσικῆς", εἰς τὰ φύλλα 2 (Νοέ. 1948) καὶ 3 (Δεκ. 1948) ὡς καὶ εἰς ἄλλα δημοσιεύματά του ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ.

5. Εὔθυς ὡς ἐδημοσιεύθησαν ὑπό τοῦ Δ. Κουτσογιαννοπούλου ἡ μουσική τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τοῦ Πόντου εἰς τὸ Ἀρ-

χεῖον Πόντου, ἐτέθη τό ἔρώτημα ἐάν διά τῶν συμβόλων τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς ἀποδίδεται γνησίως ἡ Ποντιακή μελωδία καὶ μουσική. Πολλοί τείνουν νά δεχθούν ὅτι περισσότερον γνησία εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς λαϊκῆς ποντιακῆς μουσικῆς ^{τιας} τῆς Βυζαντινῆς παρασημαντικῆς, διότι ἡ Βυζαντινή μουσική συνεχίζει παράδοσιν, ἥτις, καίτοι ἐν ἀπλουστέρᾳ πλέον μορφῇ, εἶναι πλησιεστέρα πρός τούς τρόπους καὶ τὴν μελωδίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

"Ετι περισσότερον ὁφείλομεν νά δεχθῶμεν ὅτι ἡ σήμερον διά τοῦ μετὰ χεῖρας βιβλίου παρουσιαζομένη ἔργασία τοῦ πρωτοφάλτου Τριανταφύλλου Γεωργιάδου πρέπει καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων νά εἶναι ἡ περισσότερον γνησία ἀπόδοσις τῆς Ποντιακῆς μουσικῆς. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Τριανταφύλλος Γεωργιάδης, ἔτη συνεχῶς ἐν μέσῳ τῶν φορέων τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταγραφείσης μουσικῆς καὶ ἡδύνατο ἀνά πᾶσαν στιγμήν νά ἐλέγχῃ τὴν πιστότητα τῆς καταγραφῆς του καὶ ἀκόμη περισσότερον, διότι πᾶσα σφαλερά καταγραφή ἦτο δυνατόν νά ἐλέγχεται, ἀφοῦ ὁ Ἰδιος ἔδιδασκε τὴν μουσικήν τῶν ἀσμάτων τούτων καὶ διηγήθυνε χορωδίας ἐκτελούσας τά μουσικά ταῦτα τεμάχια.

6. Ἐξεθέσαμεν δι' ὄλιγων ἀνωτέρω ἐν μέσῳ ποίου περιβάλλοντος ἔζησεν ὁ Τριανταφύλλος Γεωργιάδης ἐν Πόντῳ καὶ ποίαν πολιτειστικήν καὶ πνευματικήν παράδοσιν ἐξηκολούθησε καὶ προώθησε διά τῆς δράσεως καὶ τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ. Τόδι μετά χεῖρας βιβλίου εἶναι καὶ θά παραμείνη ἀσφαλῶς μνημεῖον καὶ πηγή διά τὴν μουσικήν τῶν δημωδῶν Ποντιακῶν ἀσμάτων.

Πεντήκοντα ἔτη παρῆλθον, ἀφ' ὅτου οἱ Ἑλληνες ἐγκατέλειψαν τὸν χῶρον τοῦ Πόντου.

Πεντήκοντα ἔτη παρῆλθον, ἀφ' ὅτου τάξις Ελληνικά ἐκεῖ σχολεῖα παραμένουν βωβά καὶ ἡ σιωπή βασιλεύει εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Πόντου.

Πεντήκοντα ἔτη παρῆλθον, ἀφ' ὅτου ἡ ὥραία, μελωδική καὶ ἐπιβλητική φωνή τοῦ πρωτοφάλτου Τριανταφύλλου Γεωργιάδου ἔχησε διά τελευταῖαν φοράν εἰς τὴν μητροπολιτικήν ἐκκλησίαν τῆς Τραπεζοῦντος.

Καὶ ἴδιού σήμερον, πεντήκοντα ἔτη μετά τό 1922, καὶ πᾶλιν

ἡ φωνή τοῦ πρωτοφάλτου ἀκούεται ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ.

Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ δημοσιεύουν ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ πατρός, ὡς εὐλαβῆ προσφοράν, τὴν μουσικὴν τῶν Ποντιακῶν ἀσμάτων, τὴν καταγραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρός αὐτῶν. Τέ τε σαράκοντα καὶ πλέον ἀσματα τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τά διασωθέντα ὑπὸ τῆς χειρός τοῦ πρωτοφάλτου, θέ προσθέσουν ἐν τε περισσότερον εἰς τὸ ἔργον, τό διόποτον ὁ Τριανταφύλλος Γεωργιάδης ἐπετέλεσεν ἐν Πόντῳ διὰ τὴν ἔρευναν κοινῇ τῇ διεδόσιν τῆς Βυζαντινῆς ἀκλητιστικῆς μουσικῆς καὶ τῶν Ποντιακῶν δημιουργῶν ἀσμάτων.

Οἱ Ἑλληνες τοῦ Πόντου θά ἐνθυμοῦνται μετ' εὐγνωμοσύνης τοῦ πρωτοφάλτου Τριανταφύλλου Γεωργιάδου καὶ συγχαίρουν τα τέκνα τούτου διὰ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν καὶ τὴν πρός τὸν πατέρα ἀγάπην καὶ στοργήν, τάς διόποιας ἐμφανεῖ... ἡ δημοσίευσις τοῦ μετέχειρας ἔργου.

’Οδ. Λαμψέων

Τριαντάφυλλος Γ. Γεωργιάδης

Βίος καὶ Δρᾶσις

‘Ο Τριαντάφυλλος Γεωργιάδης γεννήθηκε στά 1870 στήν Κωμόπολη’¹ Ακ – Σάζ, πού ύπήγετο έκαλησιαστικῶς μέν στήν ἐπαρχία Κυζίκου, πολιτικῶς δέ στήν Διοίκηση Βήγας. Βρήσκεται στήν’ Ανατολική δικαιοδοσίας Προποντίδος μεταξύ τῆς Καράβηγας καὶ τῶν Δαρδανελίων. Τό οἰκογενειακό του ἐπίθετο ήταν Εύστρατηρεῖζης Φαίνεται πώς οὐαὶος πρόδυονδς του μέ τό δύνομα Εύστρατιος ήταν Ρεῖζης.² Ετσι λεγόταν ὁ πρόδεδρος τῶν πλοιοκτητῶν τῆς ἐποχῆς ἔκεινης. Μετέτρεψε ὁ Τριαντάφυλλος τό πατρικό δύνομα Γεώργιος σέ Γεωργιάδης, δηλαδή γυιός τοῦ Γεωργίου.

Γιά δεύτερη πατρίδα, θεωροῦσε τόν Πόντο. Γιατί ἔκει ἔζησε τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του.³ Απ’ τά 1894 ὧς τίς 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1922. Στήν Λιβερά καὶ τήν Τραπεζοῦντα τοῦ Πόντου ἔγινε πατέρας ἐφτά παιδιῶν, πού ὅλα τ’ ἀνάθρεψε, καὶ τά μεγάλωσε μέ τέ Ποντιακό Πνεῦμα.

Σᾶν τελείωσε τό δημοτικό σχολεῖο τοῦ χωριοῦ του, οἱ γονεῖς του τόν εστειλαν στήν Πόλη, γιά περισσότερη μόρφωση: Αγαποῦσε τά γράμματα, διεψοῦσε γιά μάθηση. Είχε ίδιαίτερη κλίση στήν’ Εκκλησιαστική μας Μουσική. Στήν Πόλη ἔγκαταστάθηκε στήν Κοινότητα Βλάγκας, κοντά σέ φιλική οἰκογένεια τῶν γονέων του.

Χωρεπίσκοπος στήν Κοινότητα αύτή ήταν τότε ὁ Επίσκοπος Λεύκης Λεόντιος Σιδηρόπουλος.⁴ Ο Χουτουριώτης.⁵ Από τήν Κρώμνη τοῦ Πόντου.

‘Ο Επίσκοπος Λεόντιος παρακολούθησε καὶ γλήγορα ἐξετίμησε τό σεμνό ήδος τοῦ Τριανταφύλλου. Τήν Χριστιανική ἀγωγή του. Τήν προσήλωσή του στήν’ Εκκλησία. Τόν ζῆλο του στά γράμματα. Τήν ἔμφυτη κλίση στήν’ Εκκλησιαστική μας Μουσική.

Τόν ύπεστήριξε. Τόν πῆρε ύπό τήν προστασία του. Τόν εστειλε στήν Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή,⁶ τήν ὅποια καὶ τελείωσε.⁷ Ετσι ίκανοποιήθηκε ὁ πρῶτος πόθος καὶ ἡ ἐπιδίωξη τοῦ ἔρετανταφύλλου. Παράλληλα τόν ἔβαλε Κανονάρχη κοντά στούς μεγάλους Μουσικοδιδασκάλους τῆς ἐποχῆς ἔκεινης. Τόν Γεώργιο Ραΐδεστηνό, τόν Κυριακό⁸ Ιωαννίδη, γνωστό μέ τό δύνομα Κυριακός δὲ Καλδύηρος, γιατί φοροῦσε ἐνδυμασία ιαλογήρου, καὶ τόν Κωνσταντῖνο Φωκαέα, ἀδελφό τοῦ Θεοδώρου. Κοντά σαυτούς πῆρε πλήρη μόρφωση στήν θεωρία τῆς Μουσικῆς.⁹ Απέκτησε τό σεμνό ἐκκλησιαστικὸν ὄφος, τό σοβαρό, στήν ἐκτέλεση τῶν’ Εκκλησιαστικῶν ἀσμάτων.

Στά 1894 άκολούθησε τόν Γέροντά του Λεόντιο σάν γραμματέας του, στήν έκκλησιαστική έπαρχία Κολωνίας και Νικοπόλεως (Καρά-Χισάρ). Βορειοδυτικό τμῆμα τοῦ Πόντου.¹ Εκεῖ, αφού προήχθη σέ Μητροπολίτη, τοποθετήθηκε δέ Γέροντάς του. Σέ συνέχεια δέ, στά 1899, στήν Έπαρχία Φιλαδελφείας και ἔπειτα ρτά 1906, στήν Έπαρχία Ροδοπόλεως τοῦ Πόντου, ὅπου και ἦ πατρίδα τοῦ Γέροντός του.² Η Κρώμνη.

Στήν Κωμόπολη Λιβερά,³ Έκκλησιαστική ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Ροδοπόλεως, έκδηλωθηκε τό μουσικό τάλαντο τοῦ Τριανταφύλλου.⁴ Ολοκληρωμένο πλέον.⁵ Εκφράσθηκε μέ τήν μελοποίηση ὄλων τῶν Έκκλησιαστικῶν ἀσμάτων. Αύτά τά καταχώρησε σέ ἔξι τόμους. Χειρόγραφα βιβλία.⁶ Ο πρῶτος τόμος περιλαμβάνει Έκκλησιαστικά ἀσματα τοῦ Εσπερινοῦ.⁷ Ο δεύτερος τοῦ Ορθρού και τῆς Δειτουργίας.⁸ Ο τρίτος τοῦ Τριανταφύλλου και τῆς Μεγάλης Εβδομάδος.⁹ Ο τέταρτος και δέμπτος τά Ιδιόμελα και Δοξαστικά τῶν ἀγίων και τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὅλου τοῦ ἔτους. Καὶ δέκτος τοῦ Αναστασιματαρίου. Τά ἀσματα τῶν Εσπερινῶν τοῦ Σαββάτου και τῆς Κυριακῆς ὅλου τοῦ ἔτους.

Αύτά μέ τόν τέταρτο "Κῆπος Χαρίτων", ὅπως τόν ὀνόμασε δι Τριανταφύλλος Γεωργιάδης, ἔξεδδοθηκαν σέ ἔξι τόμους στά 1973 και 1974 στήν Αθήνα. Μέ προηγούμενη ἔγκριση και ἀπόφαση τῆς Αγίας και Ιερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, και τοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Δημητρίου.

Από τά 1909, δταν παρατήθηκε δέ Γέροντάς του Λεόντιος, από τήν Έπαρχία Ροδοπόλεως, λόγψ γήρατος, ἔγκατεστάθηκε στήν Τραπεζούντα.¹⁰ Εκεῖ διοικήρωσε τό Μουσικό τοῦ ἔργο. Στήν Τραπεζούντα ἀσχολήθηκε μέ τό ἐμπόριο ἑληῶν και λαδιῶν. Διωρίσθηκε και πρωτοψάλτης στόν ναό τοῦ Χριστοῦ.

Στά 1916 προσελήφθη, Πρωτοψάλτης στόν Μητροπολιτικό ναό τοῦ Αγίου Γρηγορίου.¹¹ Από τήν Τραπεζούντα ἀπλώθηκε ἡ φήμη του σάν μεγάλου Μουσικοδιδασκάλου τῆς Έκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς. Βαθυτάτου μελετητοῦ αὐτῆς και γνώστου. Στόν Αγιο Γρηγόριο ιατάρτισε 70μελῆ χοοδ.

Μέ τήν ἀναγκαστική γενική ἔξιοδο τῶν Ποντίων ἔφυγε ἀπό τήν Τραπεζούντα, στίς 15 Δεκεμβρίου 1922 και ἔφθασε στήν Πόλη, στίς 24 τοῦ μηνός.¹² Εκεῖ ἔπέρασε οἶκογενειακῶς, μαζύ μέ τόν παρόλικα πλέον Γέροντά του, πού ποτέ δέν τόν ἀποχωρίσθηκε, τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του.

Στήν Πόλη τιμήθηκε και ἀναγνωρίσθηκε σάν Μουσικοδιδασκαλος, και σάν λόγιος. Γιά τήν πλατειά μόρφωσή του.

Τοῦ ἀνατέθηκε ἡ διδασκαλία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς στίς δύο τελευταῖες τάξεις τῆς τετραταξίου Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς. Λειτουργούσε στήν Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή. Στό Φανά-

ρι. Δέδαξε τά μαθήματα θεωρίας της Βυζαντινής Μουσικής της δραμογραφίας και μελοποιίας. Ήδη τότε θανατώθηκε.

Στά 1925 προσελκύθηκε στό Πατριαρχεῖο μέση Συνοδική και Πατριαρχική Διάρκεια. Ανέλαβε την Επιμελητηρία της Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης. Διαρίσθηκε "Αρχων Πρωτοψάλτης του ναοῦ τῶν Πατριαρχείων" Αγίου Γεωργίου. Στήν θέση αὐτή παρέμεινε ως και τά 1926. Παραιτήθηκε για νά συνεχίσῃ τήν υπηρεσία του Βιβλιοθηκαρίου-Διευθυντού της Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης. Μαζύ φρόντιζε, σάν Επιμελητής, και για τήν έκδοση του Πατριαρχικού Περιοδικού "Ορθοδοξία". Πέθανε στήν 29 Ιουνίου του 1934.

Στό χρονικό διάστημα πού βρίσκονταν στήν έπαρχιες τού πόδιου και τίς Μικρᾶς Ασίας, μαζύ μέ τόν Μητροπολίτη Γέροντά του Λεόντιο σάν γραμματέας του, άνέπτυξε μεγάλη δράση στόν Εκπαιδευτικό τομέα. Στόν Μορφωτικό γενικά. Έδωσε άθηση στά γράμματα, στήν μουσική πού τήν δέδασκε δέδιος στά σχολεῖα, χωρίς άμοιβή. Τόδη μάθημα της οδικής.

Πρώτη του φροντίδα ήταν τό διδασκαλεῖο. "Εκτισε σχολικά κιτριά, δημοπόλεις, στήν πόλεις. Επλούτισε τά σχολεῖα μέ έκπαιδευτικό ύλινδ. Τόδη μάρατή το. Ανακαίνισε τά παληά. Μετακαλούσε δασκάλους καλούς διάτην Πόλη, διάτην Σμύρνη. "Ενας τέτοις ήταν διά γνωστός ποιητής και καθηγητής τού Πανεπιστημίου Αθηνῶν, στήν Οδοντοϊατρική Σχολή. Ο Σιέλιος Σπεράντζας. Αύτόν μετακάλεσε διάτην Σμύρνη, στήν έπαρχια Ροδοπόλεως για νά όργανώση τά σχολεῖα.

Συγκρότησε διμέλους φιλολογικούς, μορφωτικούς, μουσικούς "Εμπαινες έπι κεφαλῆς κάθε πνευματικής αινήσεως: Οργάνωσε διαλέξεις. Σ' αύτές συχνά ήταν διμιλητής. "Ιδρυσε Μουσικές Σχολές.

Στήν Σμύρνη μίλησε, τόν δεκέμβρη τού 1900, στήν αίθουσα τού "Λαϊκού Κέντρου" περί τού "Βίου της άνθρωπότητος" και περί της "Εκκλησιαστικής Μουσικής τῶν προσδόντων τῶν Ιεροψαλτῶν". Η πρώτη, δλόκληρη, δημοσιεύθηκε και στήν "Ημεροσία" της Σμύρνης. Καί ή δεύτερη στήν "Νέα Ζωή" της Σάμου. Αρθρογραφούσε στήν Σμυρναϊκές έφημερίδες τήν "Ημεροσία" τήν "Αρμονία" τήν "Αμάλθεια", και στήν "Νέα Ζωή" της Σάμου.

Στήν Τραπεζούντα ήταν διακτικός δραμογράφος της έφημερίδος "Φάρος της Ανατολῆς" τῶν διδελφῶν Σεράση.

Στήν Σμύρνη δημιουργήθηκε, στά 1903, διεύτατο μουσικο-εροφαλτικό Θέμα. Αφορμή στάθηκε ή άπορρηψη διάτηρος οίκουμενικό Πατριαρχεῖο τού βιβλίου περί Θεωρίας της Βυζαντινής Μουσικής, τού Μουσικοδιδασκάλου Σμύρνης Μ. Μισαηλίδη. Τόδη οίκουμενικό Πατριαρχεῖο, ύστερα διάρη γνωμάτευση της Τεχνικής Έ-

πιετροπῆς τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου τῆς Πόλης, δέν τὸ ἐνέκρινε. Δέν βρέθηκε σύμφωνο μέ τούς κανόνας τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Οἱ Μουσικοὶ καί οἱ Ἱεροψάλται τῆς Σμύρνης ἔθιγησαν μέ τὴν ἀπορριπτική αὐτήν ἀπόφασην. Ἀρχισαν νά ἀρθρογραφοῦν καί νά καταφέρωνται κατά τῶν Πατριαρχείων καί τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου τῆς Πόλης. Πρῶτος ἔγραψε δὲ Ἱεροψάλτης, τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς Σμύρνης Ἰωάννης Γιαλουσάκης. Δύο ἄρθρα. Σ' αὐτά ἀπάντησε ὁ Τριαντάφυλλος. Ἡ ἀπάντηση δημοσιεύθηκε στὴν Ἐφημερίδα Ἀμάλθεια τὸν Νοέμβρη τοῦ 1903 μέ τὸ ψευδώνυμο "Παραιηρητής". Ὁ Μουσικὸς διάλογος βάστηξε γιά πολύ. Γιατί καί ἀλλοι Σμυρνιοὶ Μουσικοὶ ἵεροψάλται πῆραν μέρος στὴν Μουσικοεπιστημονική αὐτήν συζήτηση. Καί ἀπαντοῦσε πάντα ὁ Τριαντάφυλλος ἀποστοματικά.

Στίς παραπάνω τρεῖς Ἑπαρχίες ἀσχολήθηκε στὴν Συλλογὴ δημοτικῶν τραγουδιῶν. Τά κατάγραψε στὴν παρασημαντική τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Τά καταχώρησε τελικά σέ χειρόγραφο βιβλίο. Τοῦδωσε τὸ δνομα "Ἐθνική Μουσα" (ἥτοι Συλλογὴ Δημαδῶν Ἀσμάτων). Αύτά εἶναι 140 τόνι δριθμό.

Μέσα ἀπ' αύτά ξεχωρίζουμε μόνο τά τραγούδια τοῦ Πόντου. Τά μετάγραψε στὴν παρασημαντική τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Πρῶτος. Στά 1894 ἔως τά 1899 ὅταν ἤταν στὴν Νικόπολη, τὸ Καραχισάρ, τοῦ Πόντου καί ἔπειτα στὴν ἑπαρχία Ροδοπόλεως τὴν Λιβερά καί τὴν Τραπεζούντα, στά 1906 ἔως τὸ τέλος τοῦ 1922. Ἐκεῖ ἤταν πολύ συστηματική ἡ συγκέντρωση τῶν τραγουδιῶν τοῦ Πόντου. Αύτά τά δίδαξε στὸ Φροντιστήριο καί τὸ Παρθεναγωγεῖο τῆς Τραπεζούντος. Γιαυτά ἔκαμε δύμιλίες καί διαλέξεις. Ἐγράψε κριτικές. Πολλά δημοσίευσε στά Μουσικά περιοδικά πού ἔβγαιναν στὴν Πόλη τό πρῶτο καί στὴν Ἀθήνα τό δεύτερο. Στά 1910, 1912.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μοναχινί εἰναι αὐτή ἡ ἀπομίνα τοῦ σύμμωντος κατά¹
πληροφόρων, αὐτή ἡ μίνια μαι τοι εἰπαντούσιαν αὐτού μερού, αὐτού
ὁ μητρόπονος αὐθιρωσος. Ο νέγαδος τοι φέρεται, τοι δέρδουρος ὁ τιθα-
σος, λότος τοῖς παγάκοις σύριγμα τοῦ ἀρέπου, ὁ θρούς τοι ελαχίστος,
ὁ φροτός τοῦ ευανίου μαι τοῦ μύματος, ὁ γδούνος τοῦ μεραντοῦ,
λότος λέπος μαρλωτοῖς απει' αὐτήν.

Πρόδρομος τοι μοναχὸς ἐγένετο ἡ μοίνεια, ἡ διά' πόρου ἀνα-
πόρευτος ἀνάγκη τοῦ ξυραφέσσοντος τοῦ ἔνδομνον ευραισθησία. ἀγ-
γα' φορεύς την ἐναράσσεται λαύρη μαι μούφισμα διερέπεται πάντοτε
ἡ φρύνη γεγονία τοι λεγεται μοναχή, ἡ περιβαγούσα ἄρμα δι' ἀν-
πόρου χρυματίσμοντος τοι πόρου μη μοναχίας. Οὐτών ευρυνασθεῖσα
ἀρχῆς ἡ μοίνεια μαι ἡ μοναχή, απεβινεται ἀχώριστοι μαι θά-
βατωνται φύσιοι μημπέται, ἐπ' ὅποι μαι μία μόνον οὐαρέτης
οὐα' την τοῦ ημετέρου μαρτυρίου.

Τοι μοναχινί δέ τοι εἴρηται ἔοντα τοῦ τρόπου μερικῶσιν ἡς ἐπο-
τέμπειαν μαι σειρήνων, ἡς ταῖς ἱδηνοῖς διητοῖς εὐθυγάγονται αἵ τοι
ημετέροις περιόροι, ἔχοντες τοι διαπέποντας τοῖς διητοῖς τοι πράγματα, το-
λμάνεται, ὅποι τοις οὐδεὶς αἵ τοι γάστερ, τοι μοναχινί, ματα-
ξατες μεταξεῖ τοι οὐπιτέροι μαι πορροῖς τοι εἰς αὐτήν σύχον-
διτες μαι σταυροφάτες. Η αριμάνος μεταβολής τοι Ἐγγάδος,

6.

as uai' n' ielopía lūr reaculalur aðhūr xporur, aðnaférouor wptuza
órópala loriðlur meyðar myyglexur, oðor lóu 'Oggeus, lóu Þrá-
hī dípporías uatalapáúravlos lóu Thóðlura uai' viinicarlos láy
Kleppras, lóu Heliros, lóu wptuza carlos lóis autípas aðtōr dý-
gíras, lóu Augúros, lóu Þráhī muogiunūr uicarlos la' leixn lūr
Inbár, lóu Nírov, lóu Mowcaón, lóu Íamúreas, lóu Eðmójaro,
lóu Xeipuros uai' ájjur. Oð de' meynigerm 'Ompor, oð wpt' eu-
jár la' eðen lóu ággas, áfíglors muogiunús áraqéper er hī lóoxin
lóu lóu Þaríaua, lóu Þingóðor uai' lóu 'Jóaníhor Phíenor,
"oð le Þeoðor uai' ár Þeðarors aðderin.

En hī Þúas léxum 'Eupáðmair oð 'Gymnas íðneipour as me-
jali wptogor. Þás fjerðepor árdewaos rómuw íðneipoulo ra' fidla-
xhī laúhr. oð de' ámuipos aðhī lūr wptuhūn díuariwpálar ege-
stilo uai' ualuhépos lóu Þóðjor 'Eropífla, uabogor uai' oð Þóðjor
íðer ra' 'Eupáðhī hī muogiunūr wpt' árauviqair fín aðtōr Þegens.

Nárkes oð qjóðeogor týræfor hī muogiunir. uai' aðtōr o' 160-
eos 'Urupádm er fjaðl, fjarðane ra' uðaefjñ. ájá uai' að-
ló! oð meyðor wortlái ðer ódeipour wocars uata' hī Þeðar léxum.
ðoo' lūr díapálar aðdeíwl' 'Ejerðer ný muogiuní, ði' oðer o' 'Co-
vougm uai' o' 'Eíþvæðum uata' hī díðaunajíar lūr 'Egur að-
lūr fældeipiforlo xopis aðolegvíferur wopjárus ém 50 aðrðar.

Vi' wairðes óðidlaúvorlo hī muogiunir as ánaðóðwaelor
wepos hī 'Eruvugjor coðudin. ný de' exogn' lóu 'Rudayópa, oð árvald

με ανέφεραν, περάντας εὐεδίδελο εἰς λαϊκήν, δι' οὐ μηρούσιον τούτον, μόλις ναι ὁ Παθογόρεος Κυρίας ταῦτα βαρίζει, οοσάντα ωραίο.

Kui aitõi õauopen nõ aitõmpa' ualla' wärla Käaphi vija
kõdusvõttes mõi tundlikkust mõi programmi uali wärla ja' aitõi seale
opior' siis muuropjaas tundire uali aitõwefor. Ode' õe' os mäluur õe' aitõ-
pe hõi programmi arajutuvaldõlm lii arõewaw, siõle õra' laulim, ja'
lujxävelas, si hõi õe' põriag tõl'ewaw siis wärluur las' õuodas, si õe'
põriag koolitas ual' aitõr' see's mõi apedim.

‘En diriger de’valveráceas vanalas uai’guareíceas
dáppos éwó’mi provem bjequer uai’us láz xopéias uai’láz

vaixas lūr cloutas, uat' dī dīd' lūr iñur uai lūr xōtor ēvlyxā-
rlas aúloquahiqos hī urjōeux öjus ārauarebikur. Eoł dīlō
sqibikur uai' eis lās uapinjox, lūr paxpās lārroccas xoperias,
aílres iwo' lōt iñor lūr uadávarur ārauarebikur orqarbiur
ēn lūr uapn'alo.

Stjēob' öox xepiegja ārauarebikur wepi ēorpeon hī
muovium ēwi lūr fawr ēr jére, īpcelur hī lxbūur. Araxépetai
oco dī uai' lā'wrobala dīd' hī muovium waxirotas ēwi ejor.
O dī' iolopiuos Nojibios xapahet, dī n muovium lecōolv iwo' lūr
Mnuálar 3ayeto, īste hī Aruadun' oojis Kira. Oa xapahet
zaxa aúlm, uelk'le wepibónas ēwi bæpbaepohi uai' aúcarbriwia.

O ārauarebikur wos hī muovium, jére ö xéjas Appos
deapahovegos Lariuganap, īxg'ebn dīd' hī wepodociar. O dī'
uetappudrichis Noiñpos curicla awoqyjir lūr ārtepwau, oí-
lres dīr xapjoxer.

Oosobn'ole n muovium xapá' lōt n pñek'pos wopórios. Oe-
wepito aí ló' muor xebor propahicas, āraq'xim uai' lepawijim
ēwi ló'lu dī' uai' aúlci' uad'kewas Mócas Beás uai' wárley
iwo'puecokoi lō wos xapahovegos ēwipáthmox hī īxuþepias lār
lūr īxolikim hī ödnjoxous wos hī lepióhila.

Dīd' ló'z gojous ló'los uai' dī' appo'z hī aúlm q'beus
ló' ejjim' uoi' ībrof dīxapefer iwo' wār xijo ēwi q'joxmoxia, āra-
denebu dī' aúlm xapahox uai' īqeyuñox lōr īxjupin' sebagior

τὸν οὐρανὸν γὰρ. Τοιάχις οὐ φεύγει τὸν ἔγγιμον,
πότε εἰς τὴν οὐρανοπατον τὸν οὐρανὸν οὐδέποτε ποι-
στατο φέρει τὸν τὸν χρυσὸν τὸν γῆρας τοὺς δακτύους, ἀνοσοῦν
θηραύματος μὲν εἰς τὰς μητέρας τὸν σύντονον μαί τὸν εὐταπει-
ας, τὸν δὲ οὐρανούτον εἰς τὸν θρήνον χρόνῳ τὸν οὐρανὸν μαί
τὸν δουλειάς. Ηγειρέται μαί διαφέρειοι μάρτυρες τὸν λεγεντάτον
τοῖς αρόνεστοις εἰπεῖν τὰ δοκιματα τὸν θηραύματος μοίρας.

Τοῦ φέρει μαί τὸν χρυσὸν τὸν θηραύματον οὐκοῦν φέρειν
φέρει μαί η ἐνηγειασθεντὸν οὐκοῦν μονεμού, θυσαγαί διαβητό-
να τὸν αροτίνοντας βαπτίσαται μαί τὸν θηραύματον μαί τη-
θηντὸν επιφανίαν ἀναγορεύειν τὸν λαζαράτον μαί ταξιδεύειν
τὸν οὐρανόν.

Γιά τοι ποιον αὐτὸν μέχρι επιφερον εἴπειν
τὸν ἄρος οὐκοῦν ἀναγορεύειν μαί αναραφείατα ταί αὐτῶν την πρόσο-
βοτίατα μεριήτα τὸν κατίπαν, ποιηταί εὐτελεῖς μαί αναράφαν-
τα τὸν αγγοθηρίουν τωνταταί, αյδά μαί αὐτῶν τὸν αρχαιογο-
ρινταταί αροσεγίνει τὸν αροσοχών μαί τὸν εὐτελεῖν.

Τὸν ἔγγιμον τὸν ἄρος, διαφέρεια ταῖεν, ἐχρησίμευε μαί
χρησιμεύει τὴν οὐρανόν τοῦ διάδενατος τὸν μονοντόν, τοῖς μαρτύ-
ρεσ τὸν μόνον τοῦ Ἐργασταί τηρούσσειν, αյδά μαί αὐτοῖς τοῦ Ήρα-
τοί, μαθόσον αὐτοῖς ταί μετεινταταί τὸν μονοντόν, ταν μαρταί τὸν
ἔγγιμνον οὐρανότον. Πρωτότοτα τὸν ἔγγιμνον μονοντόν εἰσαν αὐτοῖς
ταῖ τὸν Ήρατο, εἴδομεν μαί τὸν μετεινταταί τὸν τοῦ Ήρα-

ναν. Τόμης Στρατος αρρεστήσθη στην πόλη της Αθηναίας
της Ελλάς, όπου απέκλεψε την Εγγύηση μεριδών, ώς, σε διάφορες
εκδηλώσεις, απέταξε να την προσέβαινε, αναπληρώ-
μενος από την Μοναρχία, την αρμόδιαν για την Εγγύηση, σε
ιπτάσιμη ανατολή, που θα προσγειώνεται.

Καὶ ἀργεῖσθαι δέ, εὐριώντας ἀπό τοῦ λαοῦ τὸν Ἀχαιού
καὶ τὴν γῆν τηλεῖ τοῦ Ζεύπου οὐδὲν πάντας τοὺς μαίανον-
γενες αὐτὸν, αἷς οὐδεποτὲ οὐτούς πάντας παρετέλευταν οὐδὲ
τοῦ εἰρηνικοῦ λόρδου. Καὶ ἀργεῖσθαι τέττας αἱ μη-
τρικαὶ φύσεις τὸν λαοῦ ποιῶσιν ζεύπιδας, αἵτιναι
τελεῖσθαι εἰρηνικοὺς καὶ πάντας τοῦ λαοῦ Ζεύπους χρόνοις.

ωέλατοι ναι τοντιδειότατοι αρεί το μουσικήν αὔρης, μετάδοι
τε λόγια πράττειν εφηγητριώνος ούτε σεβαστός ναι τοιήντος ή
ηγμάτων ουτε χριστιανών αρχαρίωντος γείσαν. Εἰ δοι τούτοι
γριψαρες διαδέχθησαν μέχεις οἵτινες οὐδετέρες μαρτυρίαν εχο-
μένης ιστορίαν μεγαλούν, οἵς δεινώντας καρνατικάντος ηγεμονίας
ναι τοπιάρχαι ναι τοιεπικέτας μεραρχαί ουτε αγγειανά
φρόντια αρδεύειν ναι γραμμάτων. Νάρτες εχεδόις οι φαλέρες την
Μήτρας Ἐννυματίας ναι οι διδάσκαλοι ναι ωάρτες οι μετανοία
Ερεγέτοις αὔρης σημειωματόρων αντελάχθησαν διάτη μονεμνήσεως
ούτε παρθένοις ναι τοιβούς ναι νικηφόροι αντιγενεαρά πρόσωπα.

Εἴσοδεις αναλέπουσαν οἱ οὐτε μηνιαστικοί οἵτινες μουσικοί
χωραὶ διετίποντες τήν φροντίδαντας βασικήτα ναι τήν φροντίδαντας
την ουτε τοινούντας επιφανίαν αναγότορος ώρος ταῖς εποχαῖς ναι ταῖς
τοοχαῖς λοῦ ενταῦθοι. Καὶ οὐτες, μαθήται τοῦ ρώμοντος διετίποντες ναι
βασικοὶ χειρισταὶ παιδεῖαν ναι βοέμεις οἱ γλοῦχοις λοῦ νεφαντοῦ,
οὐτε τοινούντας λοιστοὶ δέσμαντα αναγότορος, τοῦ αὐτοῦ διετίποντες
ποθηταὶ οὐτε μαθόντος δὲ προδοταὶ οὐτε ποθενταὶ λεπτοὶ αναγό-
τοροις ναι τοῦ ταρπονειδίας αρθροίτος ναι τοιεπολίτης ναι τού-
νιθυμον, θούντας παραγγήσου ναι ωάρτα λατέτη τήν φροντίδαν
τήν αγαλατικήν πολιτείαντα ναι αναρρέποντα ανένταραζότην θηρι-
αν αδοιάντας. Νάρτες γριψαρες λοῦ Νάρχα λατέτη περιγράμματα,
ρέποντα τήν δρόγοντα τήν αρθράντα την Αραγλάστετος, οὐτε τοῦ Ιησού

Γεωργίου λόγος αστυνόμων « Η τέλευτη λόγος εστι, διότι είναι θάμνος ». Μάλιστα λατινά αναλογούνται επί περιπλανήσεων και στην ιστορία της αγγλοφωνίας λατινικών γλωσσών παραχθήσανται μεταφράσεις της Βίβλου σε πολλές γλώσσες. Και το ίδιο στην Αγγλία όπου η βασική γλώσσα είναι ο αγγλικανικός λαϊκός λόγος παραχθήσανται μεταφράσεις της Βίβλου σε πολλές γλώσσες.

Kai' locaula μέν ορθίτις ἐμποιοῦσιν οἵματα μονεινή.
Ἔττις εὐαγός ἔθρος εἴτε πρωτούρη ἢ ἔχει τύπος τῆς ἐμποιοῦσιν
καὶ τὴν ἐξαπειρίαν ή τῆς αἰγάς ωρίουν γεγένεντα μονεινή.
Πλοῦ ὅματα οἵματα φρέσει καὶ ἀναστύλωσει τὴν ἐξαπειρίαν οἵματα
μονεινή, οἵματα οἱ λαγῆς εἰρήνης εἰς τὴν γέννην καὶ ὄθρει-
α μονεινή, ὡσεὶ εἰκεῖα λίγοτε ἀνεγερημένοις ωρίουν λοιπού-
νται; Η ἀστάτησις δέν εἴτε δύσμορος. Η φυχὴ οἵματα αὔρευν-
α θαΐδη, θ' ἀναπαγόμητη αὔρατη οὐρανίαστον αὐτὴν τὴν μον-
εινήν τὴν θηριῶντα οἵματα φρέσαται, τὸν οὖς αὔρεωντα εἰς τὴν
μανταιάντα συίτει τὴν δουρεῖας ἢ τὸ αὔσον τὴν αὔχαιροντος ἐνυπο-
δόμεαν οἵματα οἱ χρόνοι ωρίουν καὶ αὐδιάφθοροι. Ταῦθη
καὶ οἵματα θηριῶντα τὸ θοντόν τελείωντα χαρακτήρα
ἐν ωραδόσσεις καὶ στοιχείοντα εἰς αὐτοῖς τὴν αὔχαιραν ωρί-

τον μονεμών, ως οι εμμηνιστές την αρχαίαν την θεά γαλεράς.

Τόσο λαΐδιο απαραβίαστα ονοματογράφια την αρρογονική
υπερηφάνια, εμμηνιστές μονεμών ήταν οι μητρικά λαγόνδια. Επί-
τε λαύλα η μητρική, σύντομη, σύντομη παρέδοθηνεν ουσία λιτή φατέρων. Ηγάρεν
τοις μόνοις λαΐδοις ονόματα, αյταΐα λαΐδαρά δέν μετεβιβίζεται.
Οι αρρογοροι ήταν απεναίρους λοις ουτών ήχων Σάρον, Λιδίον,
Φεύγον, Μιξογύδιον, Βασιλάρον, Βαργύδιον, Βιωρούγιον,
Βαρμιξογύδιον. Οι διεμμηνιστές την χριστιανική χοΐνια,
εγγένειας λαΐδης θρηνούς ονομασίας είναι αράπινης την αρριγά.
Επειδή την αρρώνειν χριστιανή, μετέλεσθαι λοις ήχων είναι
Πετλον, Σεντλέρον, Βεΐλον, Βελαπλον, Πταγίον λού Πτωλον,
Πταγίον λού Σεντλέρον, Πταγίον λού Βεΐλον ή Βαρόν ησι
Πταγίον λού Βελαπλον.

Μάλιστα ογήγειρα λαύλα ωριμά την ιθρική μονεμών, λα-
δωνία αραστροσόμενα ιωσίαντέρον πηλόποιος δύναται να
υπαγάγειν ευαλοτάτης σειράς ογομηίρας η μητρική χοΐνια.
Επειδή την ιθρική λαΐδης αραρώντων, μεταφέρειν λαΐδης γόρον είδινω-
λέρον είσι της έγγαρην ήταν ιθρική μονεμών, λοιλέσθη είσι
την μητρική αρρώνειν μας.

Τα μητρικά της Εγγάδος λαγόνδια, απεναντίστα την
προτέρον ωρλούσιαν αγρού λαΐδης αισθηματικόν μόνον λού Εγγάρον, την
απολύτως απερινούσιμον την αρχήν η μητρική φύσεων. Τον αυ-
τού λοις δύναται να την προνοί μητρικά της Εγγάδος αν-

1.
πανόρ, ως είρ αγράν ναι σιαυτεί πουνιώ, ούαν νικολούσα εβύνε
την δίχα της ή ναγγιώσεις ναι βαθύτυνος ποιμενίστου νάν,
ναν ναι της ποντάδος.

Η θαυμασία σογόνης ναι λό' αβίατορ, άλτρα αεριβάγγον.
οι την αντοκήσιν εγγνωτήν ποινον, νατέλησαν αι' την λαδι-
νη, ώστε έναστος γνωνός σήχος ιδός ναι γαγάνος αέο' του ω-
λού εύθυνεις αμέτρεις προς την καρδιάν ναι αέσσωσα λό' παγ-
μόν γιανός ναι αυθόρυμποτορ, είρικην ναι γαρογογινάτοτο.

Ούδετος τους ίθρους, ως ομοιογονεί ναι πογοί περί την
ποινον μας αεχονιθέτες ξέροι, ούδετος ίθρους ή δημάδην ποι.
εα έρατενε λόβον μασσινάς λαγούδια φενινέ, ούρον ή την
έγαδος χαρίσσεα ναι σαρρομένη πρόσα.

Περιβεβηγμένα λά' λαγούδια πας είνη γενινή αιτήν α-
σφόλη ναι την αγρή γράσσαν του γαστού μας, γράσσαν γυλατήν
ναι αισθηματινή, εχονταν ένδυση με την περιβογήν την αέρι-
σουσαν είνα' ενασταχού μέρη, χωρίς να τοιστήσθη η γράσσα ή
εργαστήν, ή δι' αγγας πόρον ανάγκας ενδεβεγμένη. Φαλαούτη
προς σημύνη, αγόρισσοι αναγραστοι, ενδαγνήτη ποιμενίδα την
χαριέν, περιβεβηγμένην εινθόλεεμον, λαντέλλα, αναγόρ μασα
μελά' εσθήτος μελαζίνης θεοούσην ναι αναρομένην. προσθέτειτε
άνοιμη χειρόνητα είνα μαστορίου δέρματος, έγαρει είνα σημερού δέρ-
ματος ινδοδηματα, δι' αγαστή, ναι είνα αναγόρ μαρέον, δέρμα
χενταί επί την πιρός ναι σιγορ εσφραγεύθη με λεπάδια ολεά' επί

τὸν οὐρανόν· ἀνδέλεια ὡς περιπολέον τράγους καὶ αὐτούα εγα-
γκέα σία' την ἀσαιαν πομπειαν δεῖ τα' ἐπειρατῶν τα' ἀνδέλειαν.

Τοτζά' ναι ἀνέραλα δύραλαι ὁ βαβίς ἐγεννήθις ἢ ἀρέψιον
ἴγνωμοις τοῦ λαί οὐδεποτεία λαρυγόδια ωρλός πεῖ ἔθρους, ιδίᾳ δὲ
τοῦ λαί ἴμπετος, ἄλλα αἰσθητοῖς τούς γυναικῶν λαταρίας λατ-
αρισταθεῖς ἔθρους μας, ἄλλα τὰ τρεμεῖσιν αὐλοῦ λουταοῦ ὁ-
γουνῆρον ναι οὐχὶ ἡρπαγέτων ψφοσώσων. Εγνώμονες δὲ μετα-
τίγειον ναι αὐλακοπήνεας δύραλαι ἢ ἀρέψιον τοῦ θυμού τετραγ-
ήλιος ἀνθεῖσις κοροτόπος, οογγός ἔθρινος οοιντας ναι

muoneinovis nai' loris ualeémeen éorqævæs.

Éorwædaiua' lorn aragruwo'carla hir ælar lir éori-
uñ mas ðópular der wurnear dia' ueberutluñ éfóðar v'
æooglijwær uðnuñ arðas, óðas myglinowær í Ejjádi nai'
vurþewær la' æquala mas, áhra valóðar éfóðuñar ís xip-
das arhlíður. En lir araléris vurþojur ís leynolípar nai' 198.
mudípar aragrepær hir loi Pessow, óðis dreigðar hir Ejj-
áða nai' Éurathur hir ywoðar lori jaðr æslejge vurþojur
646 ðópular.

Hja' nai' iu lir Ejjáur óðu ój'oi noxolnðuñar ís
hir dreigvurjor laður nai' áðaristumóðer íu laðlou óðu ój'oy
Ejjáur vurþoyas, arðres óðas ís ló' ló' ærictor dreigisforðas
mávor ís ló' aornhuðr meðos lir frægundiur. Ájj' tóxáður, nata-
varður yvernérm nai' his arájum corvadættus nai' lori me-
jorð, óðer eire ló' hriwilepor neigunjor nai' geðaror hir aðgá-
as éjjnum muoneini, noxato órloros nai' égurteillos we-
adbera wos dideowær nai' lori lori nai' óður, exoper kuoððas fr-
umhun frægundiur metá' lori meðos ís éfóðuñum með wafan-
garhuni iwo' lori ómógerois u. Maxhion nai' dlo' Eífawædian, en
boðarhaum de' iwo' ærictor qyðum meðosvægur nai' reykjastur
hir diafópar éjjnumur xapar.

Enn Wengir wos hir ærictowær nai' lori meðos íðwue wos
carlos ló' ír Álmars æfroðjor muoneini ærictiur a' Fórringi,

oùk'ros ἔχοντες τὸν λόγον ταῦθα γράψαντες ναὶ εἰς οὐδέποτε εὐγένειας ἀδεστράπτες ναὶ εἴτε δημόσιον τὸν λόγον περιέχειν προκαλεῖται, τὸ δὲ τοῦ λόγου τὸν τετραγωνικὸν ναὶ Κοίμησην φαγούντες.

Þó sefjodinor lóðlo Þupnoenir eindilet hín eði hér ðum
um nýar vornebas drafðeprímr leggðar, eindileti ír Íslenskum
líxri en fári ójör gagnálur ír býfjarkaupið vaxaenkarlun, og ek
gépor eis lóðros arvoojórgor vinnfjöldar. Þótt óða' hloða
þeim ógagnaða nái jílar en þærliun nýfjöldi, ar en lár lóðriun ný-
muð engavein leggjelo gjöror nývinnars, leggarijelo dír er hér aí-
ar óhlíð lóðrejós nái óvuthús díralar vaxpiunn nái ógjart hér
leggjefas metaboynt.

Εἴωρεν μαί' ἵν' αὔχη ὅτι οὐδένας μαί' οὐ πονεῖν γένεται
αὔγυνθός τοι, οὐδὲ νοίος, αὔγεως, εἰρήνη τῶν λογούλορων συρράει,
ὅταν οὐδένας μαί' λόγος τούτος λαγωνίαν μαί' εγκρίθηκεν αὐτούς
μαί' αὐτόν τούτον φυγήν, οὐδότοις οὐδεὶς τὸν γρυπελά
αὔγεός τοις, οὐδότοις μονοδύρωσι μαί' τοις βεβαίοις τούτοις αὔριαν
οὐδότοις αὔγουριαν τὸν γαρίαν τούτον οὐδεῖς τούτοις βοσκεόντων οὐδότοις
τούτοις μαρνογύγιον μαί' τοις ποδούσι τούτοις μετανοοῦνταί τοις ταύταις
νοίοντα δέρδεα τούτοις τούτοις τούτοις Εγάδος, ταύταις ιουνιαῖς τοις
αὔριαντοις μαί' τοις μετέριοις.

Ἄτταρις, ἢ Μαυεδονία, ἢ Κλεόπατράς μαΐς ἢ Νυσσόν-
νης εἶτε αἱ ναὶ τοῦ Εοχήν χέραι, εἰς αἷς ἀρεβαῖσθαι τὸ ἄρδη-
σταλα δημοκρατίας κατα, διότι εἰς αὐταῖς διεργάτησθαι τὰ

ανθρώπων τούτων γέγονται. Η Ἡρόπος μάγιστρα αποτελεί
η οποίαν ωστόσο πολλά την αυτοχθόνη την λαζαρούτιν είναι
διάτητη στην Χώρα, την οποίαν αποτελείπονται τα αγάλματα
της αρχαίας αυτής, στα οποίαν ανταποκρίνεται η θεόπολη της
αυτού του ιερού λαζαρούτια ήταν η Ηρόπος ο οποίας
είναι απειγέρητος.

60 μένος τινί δημοσίων αρχαλεών, οὐ ναι' ἡ πολιτεία αὐτή,
διαρρέει κατά λόγους." Εχει μαραθωνῶν ὅτι τὸ βαρύνθα
τινί μεσογείων χωρὶς ἀποφέρειν μεταρρυθμούς ἢ ἀρματία, πάθος
τραύματος ναι' εὐαλος λόρος αὐτήν τὴν εἰδότος αἴγαδον φυγῆν.
Τούτο ευθαίρετο, διότι οἱ λαί μεσογεία νατονούρας γεθεύειν
βαρύλεπον τοῖς γορόν την δούρειας τοῖς τοῦ βαρύνθα τομαθήμενον, εἰ
ἀρθρέεται σέος τούτοις λαί μεσογεία νατονούρας, οἵτις νατραγήσιον
ναι' αναγγείζειν ἀπό τινες λεπίττες εἰκόνας την γαγανίν ναι' παρήγο-
πορ θαγασσαρ. Σιδέροις γορόν τούτοις ναι' λαί αρχαλα τινί μίαν ναι'
τινί παραγάγεις μεριν τὴν χαριτέσσα ναι' πυνθανόμενα, ἐγεννούντα με-
ταί τινί αἴγαδον ναι' λοιπόν την παλα, τοῖς την ποντίας νατέρα ταραγήνθειτα.

Éis lá aorlach agus é, gieléir an searú agus d'fheabhsóir iu-

καίνιον γέγευται, πρασίδελαι ναι' μέγος αρχανοφρεστάτοι, οὐ δούρασις
φροσεομοράσιοι την επιγνωσίαν την μεγαλία· αἴδηται οὐρθέεστι λι-
γνῶν εἰς λιγνὸν φραγίλλους λόβους δέρνατροις παγετεῖς. Σέροι, αὔτοι-
νοι οὐρανοὶ φραγίλλους δέρνατροις, εἰς λιγνὸν φραγίλλους λόβους δέρ-
νατρούς φραγίλλους την τιμὴν διαβάσεως λιγνῶν, φραγίλλους φραγίλλους αἴδητοις.
πούροι την Ἑγαδός, οἱ αραγαβόρεις οἱ λιγνοὶ πολιτεῖς πολιτεῖς πολιτεῖς.
ογαραντοί τοις λιγνοῖς ναι' σύνημα ναι' τοῦ θεοῦ πρεσβύτοροι.
λιγνῶν αὐτῶν ναι' τοῦ λιγνοῦ προσενοί τοῦ λιγνοῦ λού πολιτού. Κύριοι εἰς εἰς λιγ-
νούς φραγίλλους, αἱραντούς φραγίλλους λιγνῶν, εἰτε ναι' τοῦ λιγνοῦ φραγίλλους λιγνῶν
εἰτε τοῦ λιγνοῦ φραγίλλους αὐτούς ναι' τοῦ λιγνοῦ φραγίλλους λιγνῶν την Ἑγαδός,
οἵοις εἰς Κορίνθον ναι' εἰς Αἴγινην, εἰρηναῖς ναι' τοῦ λιγνοῦ φραγίλλους λιγνῶν την Ηλί-
ας λιγνῶν φραγίλλους λιγνῶν.

Εγενέτεις δέ, χριστὸς νησίον θεαπούμενον κατενέψαντες την Α-
ράπυντην μαγγιερήπιας της Εδρίου την νησίον μονογενούντος. Ήρείροι εξε-
λέγουντο λογοτελοί ποντικοί νησίοι ναι' την ευραῖην αὐτήν μονογενούντος
ναι' λογοτελούς την μεγάλην αὐτήν εποίησαν, ποόσον διερήμενον νησίον,
κατενέψαντες την Αράπυντην μαγγιερήπιας αὐτήν, νησίοις αὐτέ-
οις εἰσιταρέρόμενοι.

Η εδρίου νησίον μονογενούντος εἰνείν, οὐδὲ αὐτολεγεῖ την ει-
αντελεῖται αὐτήν αὐτούς, αἱ τρεις ευρεόντες νησίας απόστολοις ερδούσοις αρχαί-
οις Ἑγγραῖς. Τρεις αὐτήν ναι' αὐτούς λιγνῶν εγγνωμονίαν θείουν δι-
δυράπεδα καταδεκτείσαντες την μεγαρραχίαν την νησίον εἴτε εἰνείν την μα-
λαγητήν. Αὐτοί εἰτε μηνολογούμενοι. Έργον διερήμενον φροσεομοργήμενα τη-

egnūz eis uai óbreior uai évor, tóz locoúlor uai énuagjifóretha, tóz locoúlor uai ávobajjoper hír eiperi nípuv ualapuziv, m̄ rofíoper oīt o'áreipáper eis lóz fíudooy, leperi hír Égúwans.

Sugorntéwper Éjmres. Néó varlos dé ávadeféwper lá kíra nípuv éjjmwoopeas. Dióth oap' avlár doenoléxela n̄ meajn walois nípeas éwyleas. Aaobajjuper aoo' lá' exojeia nípuv acaela óforla caopias énuagjifóri círpwai uar m̄ðouen uai ébagjoper aisl' avlár lá' leayowida ooo' meijjorr Óupáe, uai aenio, lá' leayowida ooo' égeanbneac aoo' hír fuixir uas, aoo' lóz sónor uas, aoo' ló' ujára hír q'jocateliás uas. M̄' aisl' aq' sohewper hír curridhoir lóz Éjjmwoopeas, hír curridhoir ooo' fulei ra' Ego-jiáen n̄ q'ðora' n̄ Éeniuñ, n̄ éo' fulovea ra' ualapuziv, lóz lóz idriapov uas.

Tdeowper exoja's muogiuas, eis aís uela' hír Énuagjorach- um ra' didaembla uai n̄ dñeohun' mejwida, n̄ hír aenbanaálle la' éya lóz Maovin, lóz Karabén, lóz Bóleapn, lóz Giáuv. M̄' xwripóper oole' lás d'oo adygas', dióth ó xwripóris qepes lóz óje-
ðor aq'qolépar. Éguóper de' uela' jecas eis hír éðriuvin gow-
giúm, m̄ dér éðrigacar ra' exoor adápaerla lóz olépuallos' lóz
uai' bagjeis aq'qoñulo.

Bóle uai' lóz uóror o' éjjmruos' xapauhíp ða' éðparaw ðu-
uai' lóz uóror o' aðorpoñaper lóz i' Áriuods nípuv urðurrois
lóz éu hír aq'qolépar, oħres tó' exákulur apó varlos aepieegj-

εαν ας ορθει μη εγγυωνιν δεχηται. Τοις ποροις θεραπευεσθει
ας λοιποι, ουτε ακίναται απός ευρέχειν οι έρδοις λοιποι ή νεώ-
εις και λοιποι λόδανα την εύρυμασιν την λέγεται πας θερα-
πευταις αιθέριοι τοις λοιποις μετωποι πας, οι οποίαις αγνώστεις είναι
αυτοί λοιποι ασαφείς λοιποι εστιοίς συσχετισμοί.

Τοις πελάχειρας βρύσιοις, απειχειρισθεισαίς από
την άνησκτην ημέραν Μοίρας, δύναται να χρησιμεύειν ας ενι-
κεταις αντίτοιχοις φροντιστέοις και από την εθνικήν ημέραν
αποχορηγείντος· αյταί δύναται αντίτοιχος να απολεγείν και αποκα-
λυνταις τονισμένης αντίτοιχης ημέρας την πονευτινήν είναι σχετικάς διδα-
κτορες. Εαί τοις δέ αποκελεύονται είναι λίγες και λίγα αγγεια
μερινταίς ακουατα, αλλα πελάχειρα εργασίας δύναται να χρησιμεύει.
τεχνώαις ας ιπτερολόγης αρεματικήν λεοντίνην συνδατόντες εί-
πορτινούς νεότηλους, είς μη αναμένοντες ημέρας ενυπίστας.

Περισσότεροι λοιποί από τον πατέρα της είναι
ακίναται την επανόρθωση, ταίρια μητέρων είπει λοιποιοι λοιποι
αστικαίς αγγειοις και αποκονιστέοις είναι την επανάρχηση και την ευ-
αρμοδογόνητην αυτού.

Ο πονειάς
Επιανταράγγος Γεωργιάδης

ΑΣΜΑΤΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

1

•Ο Γιάρες ο μορόγιαρρες. (θραυστός)

Ἔχος β'. Δι, Ρυθμός Γ=ανυος, χρόνος γοργός

Kαι ο Γιαρ ρε ε εσ ο Μο ο ρο ο γιαρ ρες αχ μιο ο
μα α ρα α χορ ο Γιαρ ρες αχ υαιρ ο Γιαρ ρες
[μα α ρα α χορ ο Γιαρ ρες αχ υαιρ ο Γιαρ ρες]
ι οε ωιρι ειν ωαιρ στο ωε ε ε γαδ ε ωνη γει
Ερεπον. (Καργινά)

Ἔχος Ηα! Ηα, Ρυθμός Γ=ανυος, χρόνος γοργός

Kαι ο Γιαρ ρε ε εσ ο Μο ο ρο γιαρ ρες α υαιρ ο Γιαρ ρες
μα α ρα α χορ ο Γιαρ ρες αχ μιο μα α α ρα χορ ο ο
Γιαρ ρες αχ μιο μα ρα χορ ο ο Γιαρ ρες

Cecrop. (*Nojila*)

Hxos 6. 1°, Pueblois Ieronimos, xpóros yoyós.

Karr o Tjaar res o Mo rojtar res uair o Tjaar res o
Mo rojtar res ax uio na a ra xor o Tjaar res
ax uair o Tjaar res e oe wipri ger uai sto oe e e
jad e on n ger

⁴Eze por. (Loíza) *(Loíza)*

Ἄγαρ αὐτὸν οὐδεὶς γένηται, καὶ οὐδεὶς γένεσις.

فَلَمَّا دَرَأَهُ الْمَوْرِقُ
أَنْجَى بَرْدَةً مُكَبَّلاً
فَلَمَّا دَرَأَهُ الْمَوْرِقُ
أَنْجَى بَرْدَةً مُكَبَّلاً

- «*Γιάρρες ο Μορόγιαρρες ναι' μαναχού ο Γιάρρες
ο Γιάρρες ισεσιρίζεται στον περιήλιο την περίοδο,
έχωθεν την μαστρακάν, έγραψεται ο ρόδινος.*
- «*Εξέβηται ο ρόδινος αρρυνος ναι' θέλει να τούνται Γιάρρες.
Κατώτερος, μαγιστρός τον προέβαται με, μαγιστρός τον δειγνύεται με,
μαγιστρός τον λέγεται με σίνη μεταμορφώσεις ναι' ποιμανόμενος.*
- «*Άφος με, ρόδινε με, άφος με, άφος με να τον περιήλιο περάσεις,
άφος με, ρόδινε με, άφος με, άφος με, θεοίσιν, περίλεπτός είσαις.
Πήγεται ο Γιάρρες να τον περιήλιο περάσεις,*
- «*ναι' οντας λεπτό τον περάσεις ναι' άντε, ο Γιάρρες καταβαίνει.
Κατώτερος, μαγιστρός τον προέβαται με, μαγιστρός τον δειγνύεται με,
μαγιστρός τον λέγεται με σίνη μεταμορφώσεις ναι' ποιμανόμενος.*
- «*Άφος με, ρόδινε με, άφος με, θεοίσιν, περίλεπτός είσαις
άφος με, ρόδινε με, άφος με, θεοίσιν, λέγεται με.
Πήγεται ο Γιάρρες να τον περιήλιο περάσεις, ο ρόδινος περιήλιος,
ναι' οντας λεπτό τον περιήλιο περάσεις ναι' άντε, ο Γιάρρες καταβαίνει.*
- «*Κατώτερος, μαγιστρός τον προέβαται με, μαγιστρός τον δειγνύεται με,
μαγιστρός τον λέγεται με αρρυνοντας ναι' μεταμορφώσεις ναι' ποιμανόμενος.*
- «*Παρακαλεί σε, ρόδινε μου, άφος με να τον περιήλιο περάσεις,
άφος με, ρόδινε μου, άφος με να τον περιήλιο περάσεις, ο ρόδινος περιήλιος.
Πήγεται ο Γιάρρες να τον περιήλιο περάσεις, οι περιήλιοι λόρδοι,
ναι' οντας λεπτό τον περιήλιο περάσεις, ο Γιάρρες ειναι' ναι' έπλεις.
Άφος με, ρόδινε με, άφος με, θεοίσιν περίλεπτός είσαις.*

- Παραμαγή σε, ἐδάιε μου, θεοῦ φαραναγίας,
 θεύ ρά' ?δω λα' χάλαγά εί', διαλάχνουμαι τών χέρων.
 ἀ' ωδή γε ξαί' νι, ἀργείων ξαί', ἐντα' ἔρχουμαι φά' με..
 Ηγέρ ο Γιάρρες κ' εργάζεται, ο ἐδάυορ ἐθεριώτερ
 ναιορλας λεγή λό ψέρων ναι ἄν', ο Γιάρρες νατιβαῖται.
 Εἰξετ λα' χέρια 'ωγλαυρα, ή' γούγαν υπεριασσείν.
 αγ' αφ' οὐθίσ' ο νύρης αλ' ελουγής λά γέρεια τ' ο' επλα.
 ναι' αγ' αφ' οὐθίσ' η μάρρα λου ναταναλούλαι κ' επλα.
 Σόγις αφ' οὐθίσ' η νάγη λου, χρυσή ναταγγασσέα
 χρυσού μήνορ 'σα' χέρια μη σαίται ναι νατιβαῖται.
 ναταναρεών' λον Γιάρρες αλς ναι' φοβερής λό ἐδάυορ.
 — «Καյής, ναγής λό φρόγεμαί μι', ναγής λό δειγνάε?'?ε',
 ναγής νλ' λεγίων ναι' ωίρω ναι' μείρων ναι' μοιμούμαι..»
 — «Πλάυο, λεγάε' λό φρόγεμαί ε', μακάρε' λό δειγνάε?'?ε',
 μεαξής τών μορφών ε' μελαν νλ' λεγίων, θανατος νλ' μοιμούμαι..»
 — «Σόρ Ιό' ε', ζόρ Ιό' ε', νέ μορφαίον, λα' γονναίς αδόθεν;..»
 — «Ο νύρηκ' ας λούς ούπαροις, η μάρρα ε' ας λα' νέρια
 τ' αδέγηρα ε' γλεδάρε ναι' βεορλούν, ε' έγινος νοντλαί λούς δεάνουν;..»
 — «Καθύς ωοῦ γές, νέ μορφαίον, χάρισμά ε' εν' ο Γιάρρες.
 αε' αμε, αε' αμ', νέ μορφαίον, αμε αδόθεν ερθες,
 ας εν' ο Γιάρρες αδέγηρούε', η νάγη λου η νύρη μ',
 λού Γιάρρε λα' μιμόλερα ας εν' γονναταδέγηρα ε'.»
 Κατανίωσις.— Εις λό αύλο φρόγεμων αραγέπεται ναι' λό εσόμενων

άρια, σύνεο φάγηται σύνεις ναι' λό οφώλων.

“Ο Γιάννες ὁ Μορόπαρρες ναι' ὁ παναχόρ ὁ Γιάρρες,
ὁ Γιάρρες ἑτομάσινεται να' φάγη χαράν ναι' γάμους.
Χάρος 'λήν ωόπλας ἔθεντες ναι' ἀλόντων φοβεροῖς.

- « Χάρε μ', ναι' αὐόθετος ἔρχεται, ως εἶσαι χαρεμένος;
- « Ἐρθα νά' οδίων λήν φυχνίσ', νά' φάγη χαρεμένα. »
- « Χάρε μ', ἔγα τοις παγειώνεις 'λό χάμινον ι' ἀγωνίν,
Χάρε μ', ναι' αὖτις νικάς μ' ἐσύ, νά' οδεμην λήν φυχνίουν,
Χάρε μ', ναι' αὖτις νικάς ο' ἐγώ, νά' φειάγω γάλι λόν γάμο μ'. »
- « Εμείς ἀδα-φοῦ ἔθεντες ωάις ν' εἴσων φά' ναι' ωία;
ωάις ν' εἴσων σῆμεις παγειών 'λό χάμινον ι' ἀγωνίν,
Εμείς ω' ἔθεντες εἴσων με, φυχνίς ἔθαρ' ναι' ἔγα ». .
- « Παραμαγήσε, Χάρε μου, θεοῦ φαραναγίας,
ἔχω παρού νά' καίρουμαι, μουράτια νά' ωγεινω,
Εμείς γινίν για' χαρίσον, οις φειάγω γάλι λόν γάμο μ'. »
- « Εμείς ἀδα-φοῦ ἔθεντες ωάις ν' εἴσων φά' ναι' ωία;
ωάις ν' εἴσων πάδια' φέρμενον, ωόλε δα' φειάγω λόν γάμος';
Εμείς ω' ἔθεντες εἴσων με, φυχνίς ἔθαρ' ναι' ἔγα ». .
- « Αγεώτιμοι, ωρόπλα 'λόν θεόρ, 'λόν Γιάρρες ναι' ἄγγα χρόνια. »
Αγεώτιμοις εύθις ἔωρόπλαστες 'λά' ἔσουράνια ἔξεβερ,
φαραναγή λόν ποιητήν, 'λόν Γιάρρες ναι' ἄγγα χρόνια.
- « Άγιε σῆμεις λόν μητέρις ἀλ' θαΐση λειτεία χρόνια,
ἄλλοι άγιοι στοιχείοι λόν Γιάρρες ἀλ' ναι' τοις ωάις νά' ελεγανούλαις ». .

- « Κέρδαι' μ', ἀρείμη μ', μέρδαι' με, ὁ Χάρος μή μερδαίν' με ..
- « Βιτέ' μ', ωᾶς ρά' μερδαίρω εε, Χάρος ρά' μή μερδαίρλε ; ..
- « Γός μ' ας λά' χρόνια μ' λά' ωρρά, Χάρος ρά' μή μερδαίν' με ..
- « Ἐγώ ἀς λά' χρόνια μ' λά' ωρρά μέμεραν' ui δαρείψω ..
- « Παραμαγή εε, Αγεώρη μου, θεοῦ παραμαγήσας,
Αγεώρη' μ', ωρράλα's λόρ θεόρ, 's λόρ Τιάρρεν μαι' ἄγγα χρόνια,
ένωλο μαι' λόρ μηρί μου, ἐπέρ χρόνια' μ εδώνερ ..
Αγεώρης ὅσιος' ερύθρερ 's λά' επουράνια ἔξείβερ,
- « Παραμαγή λόρ Νομήν, 's λόρ Τιάρρεν μαι' ἄγγα χρόνια.
- « Άμε νά' γέτη μή μάρρα αλ', θαΐζη λοιάνλα χρόνια,
ας δίττ' εύρα' λόρ Τιάρρεν αλς, ας μάν νά' ελεφανούλαι ..
- « Κέρδαι' με, μάρνα μ', μέρδαι' με, ὁ Χάρος μή μερδαίν' με ..
- « Βιτέ' μ', ωᾶς ρά' μερδαίρω εε, Χάρος ρά' μή μερδαίρλε ; ..
- « Γός μ' ας λά' χρόνια μ' λά' ωρρά, Χάρος ρά' μή μερδαίν' με ..
- « Ἐγώ ἀς λά' χρόνια μ' λά' ωρρά' λεχάριν' ui δαρείψω ..
- « Παραμαγή εε, Αγεώρη μου, θεοῦ παραμαγήσας,
Αγεώρη' μ', ωρράλα's λόρ θεόρ, 's λόρ Τιάρρεν μαι' ἄγγα χρόνια.
ένωλο γώ μή μάρρα μου, αλέ' χρόνια' μ εδώνερ ..
- « Αγεώρης ὅσιος' ερύθρερ, 's λά' επουράνια ἔξείβερ,
- « Παραμαγή λόρ Νομήν, 's λόρ Τιάρρεν μαι' ἄγγα χρόνια.
- « Άμε μαι' γέτη μή μάρνα αλ', θαΐζη λοιάνλα χρόνια
ας δίττ' αλού λ' εύρα' νά' ήν, νά' μάν νά' ελεφανούλαι ..
- « Κέρδαι' με, μάρνα μ', μέρδαι' με, μαι' ο Χάρος μή μερδαίν' με,

dos u'as la' xporia o'la' uaya', d'apos ra' un' uerobai' ue...
— "E'piá la' xporia la' uaya' epes u'eté uavílar...
O Piáres uáres hñ' xapá, o Piáres uáper' lor' japeor.

1

“O Huertas. (Cópula)

Ἵχος γένεια, πυθμός γενειας, χεόρος γοεγός.

A [سَمِعَتْنَا مُؤْمِنًا مُّهَاجِرًا] هَذِهِ مُؤْمِنًا مُّهَاجِرًا
عَلَيْهِ رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ وَأَنَّ رَبَّهُ يَعْلَمُ مَا يَفْعَلُ
وَإِنَّمَا يَجْعَلُ لِلنَّاسِ أَعْوَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ إِنْ يَشْعُرُ بِهَا
وَإِنَّمَا يَجْعَلُ لِلنَّاسِ أَعْوَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ إِنْ يَشْعُرُ بِهَا

Ἐρεβον. (Ἐραστέζοις)

Ἔχος δέ οὐρανός Ιανουαρίου, χειρός γοργού.

Έρευνα. (Καργιά)

Ἄλλος ἀ'. Ήτα, Ρωθεός Γενεός, χρόνος γοργός.

Kā ar A uel zas o or zas e ja hve er af ua a en nn
ua a hve er af ua a en nn
uo za a hve e e ar **A** uar e oe e e jver uel zoov
ue ja hve **A** in n hve e e e ea ar aen zeau ja uia

⁴ Ερεπον. (Karyna)

Ἅγιος Ιωάννης τοῦ Βατοπαιίου, Παθητὴς της Αγίας Κοινωνίας, καὶ γοργός.

Augilas örlas ἐγαρεν ἀριά's in volarear
ἰσεγένεν κ' ἐπλουν κ' ἐγαρεν μήτερ φείλε αὐγάνεια
ἴσεγένεν κ' ἐπλουν κ' ἐσθερεν ἴρρεα νότα σφόρον.

Koujir's eθer u'euorefer 's loū fufori' hōr äuepar,
auulas uai' uayouadela 's loū fufori' hī pēom.

— “Ooigí, ooijjír, óoigí, ooijjír, mi’ leis hi’ bounerleíar.”
— “Aueila u’, cù nlo’ uadegai mai’ cù nlo’ aeriprévees;

la' yorua' o' i'xajacar uai hñi wayn' o' lóonpar. //

—“Oui, ouvrir, ouvrir, un peu plus la bouche, monsieur le docteur.”

Συνέθεται ο επαγγελματίας προσωπικός αγγελεομαρτυρίας
που διαβάζεται στην αρχή της σύνταξης.

— «Aupira u', cí rlo' uádesas uai' cí rlo' weepíveris;

la' yorua' g'ëxajacar uai hin mayn'ë'conear,

9' ojor uajj'or 9' ajojó e' cloûtre uai' uabappuine,
uai' i' aja zai' uabâtre ea cléure uai' x'pulifre.

Rappiùre ló bounérlois al' nai' éleger la' boudia.

uai' la' woujja' qobie, fer ra' fer' louyre la' owoea,

oja i'opea 'qobéérfer 'sl'opea uai'la' eáixa.

66' juus wāj' q'ob'ējer ra' un' kōy're lā' bōd' al',

Soi uye'glas 'égo bér fer ra' un' uylare lo' pîrr ait'.

Τότε μι αλός Αυτίτες που 'στ' αγνοούσερ' εσήγει,

εργίου τοι' οὐπλας ἀνοικταί, τα' σαραδίπι άνεμοισια.

— « S'lor Jor' i'gour, ré' p'ac'po'i'you, ts' églises uorloglarey ; »

Kareis' uareis' u ijájeroer, uareis' u zöoyoyéer,

mai' lo' yaroufir l' aroyor yatei mai' qoooyatai.

— “Tá iontachas muinnter ghláir uai d'abhairw.”

‘*Hear! all ye that fear, exhorter u’ i’x’ mai’ sajey,*

6. Youowā̄ lō̄ wā̄pō̄ d̄l̄' rd̄ gl̄s̄' n̄ī w̄orlogl̄m̄.

Aupilas spir ra' opoglarer ij' uop' epser u' idieber.

Ølfhóðvaya boíleser ávar' s ó glaupodeófir.

- "Slór dor' égovv, ouík'oooyja, ouðér xapáv édibér; "
- "Káðer wépar xapáv díabair', uáðer nímeðar jámos.
áðor l' alðórov híxapáv ájjo xapáv u édibér.
uáðer tóllir myggir upateli, uáðe yðáper aíðar." Billouowá lóv maúpor all' ra' gláv' uai' uorloqlárn.
Aupílas frou u éwroglaser, ní uóp' lóðer u édibér,
éwíjer u éllanárever 's hí díebas ló' geþeir.
éuei uáðovrlar 'Ejeroi, alárvar geþeifre.
- "Díabásetle' me, 'Ejeroi, hí díebas áj' díabairw.
ó maúpor reðr xwajáper ív', xweis' lagír 'uí píver
ní uajn pí reðr uopáðior ív', xweis' eger' 'uí glever.
(lóv ðávalóv all' 'uivitl', hí uajn all' 'ðumáðar)
Ír uroim uai' suolóraðas, ða' jévre me geþear,
áv uroim 'uí suolóraðas, ða' jéll pí 'Egobéðer." n
Kjwáinlaða gíð' lóv maúpor all' uai' 's ló' báðir yuritlir,
Billouowá lóv maúpor all', ra' gláv' uai' uorloqlárn.
Aupílas frou u éwroglaser, ní uóp' díðer' lóðer'
éwíjer u éllanárever uai' 's lóv uáðer' hí wóðar.
ó maúpor 'exximilíðer uai' 'uáðer' ójor égter.
ní uóp' 'ewareygráðiger, éðver u éðþer Aupílas?"
- "Ari'xEle' me, reðr wóðar', ari'xEle' uai' 's éfwoðirw.
ó maúpor reðr xwajáper ív', xweis' lagír 'uí píver,
ní uóp' reðr uopáðior ív', xweis' eger' 'uí glever .."

- "Εροιξαρ ἀλον οἱ πορίδε', ἐμψαῖτ' ἀπέσ' Αὐτίλας,
 ἄγγοι συαφία δύνται ἀλον, ἄγγοι νανοί ἀστόννε,
 ναι' τὸ συαφίντιν αἴτιοθελας ναι' τὸ νανοίτιν εἰσέπειν.
- «Τιά σοις, γιά σοις, Αὐτίλα μου, ναι' μή πορηγορίζω,
 αἴτιοι μεγάλοι εράτεματα εἶναν νυνηδέν. »
- "Εγερει τὸ συαθίζειν αἴτιο χρυσό θωμάτων,
 χίριοις ἐμφερόις συνέλαβεν ναι' μέριοις διστοσίων
 ἄγγα λαυρίσιοις φαρανοις τὸ την Σιέβας τὸ γεφύριν.
 Εἰσῆπειν τὸν μόρον τὸν τροχεύειν τούτοις καὶ τούτοις,
 εἰσῆπειν ναι' μοσέφειν τὸ την αυρασσολαμίαν,
 εἰσῆραγγαί τὸν μόρον αἴτιον οἷα τὰ γενέας.
- «Τιά τάδε, μόρε, γιά τάδε, μόρη, μηδέποτεν ταῦτα εράτεματα?
 Αὐτίλας ἔθεισούμεθει, εἶναν Κέροντας εἰσῆπειν.
- Οὐλαν τερῆτον τὸν περαν ναι' τὸν, πουνεῖταιον μαλλιάταιει.
 εἰσῆπεινται ταῦτα γένη αἵτοι πουνεῖταιον μαλλιάταιει. »
- Ταῦτα διάποτεις ευαλλεβαῖται τὸ Αὐτίλα τὴν μαρδίαν.
 Εγνέοιτειν ναι' Αὐτίλας μου αἴτιο πονούντον τὸν Κέρον.
- «Κέρη, αὐτεῖν, ποῦ ἐρχουνται, ναράν πάγιον τὸν εἰρωτήσεις; »
- «Ἐμφερόις ποῦ ἐρλαγόνταιον μαλλαγάπτοις, οὔμοιάτον ταῦτα τὸν μέντον εἴτε
 ναι' αὐτεῖν οἱ μανεροί αἰγούνταιον οὔμοιάτον ταῦτα τὸν αἰδείγαταιον
 ναι' αὐτεῖν τὸν γερανόφορος οὔμοιάτον ταῦτα τὸν μάντρα εἴτε. »

"*Uueitas tuxouaxur.* (Tappiára)

H̄xos d'. Bou , P̄oθu. 5=ενρος, χρ. γοεγός.

καὶ τὰς ναὶ ἀγροὺς εἰς τὴν θέσην τοῦ πατέρος εἶπεν οὐδὲ μόνον τὸν

5.E

فَلَمَّا دَرَأَتْ نَعْمَلَةً حَمِيرًا فَرَأَتْهُ كَذَّابًا

var o møyse var jei bad se var wi de eiorto woer

Aug'las uac̄lopor ēx̄ler, Aug'las veerhōjir,

s' var öpdej, s' var geboed, s' var widegevor l'owor.

Όσα λοῦ πόρου λα' γυλά', εὐεῖ φέρε' ναι' γυλείνει,

οὐαὶ τοῦ πόρου τὸν ἀμφεγά εἶναι φέρειν μαῖδα μωραῖαν,

οὐα λοῦ πόθμον λα' νερά, εὐτῆ φερ' οὐαὶ αὐγανώνει,

uas' oga lou uogmuvala' wouyyia' eeti sain uas' qayee

wařla uejádřovar u ējegar u wařla rá' ſí Aus'laes,,

u'ivar ouprov' ouvrir le uor uai' Keouur h'ue'ar,

ala' nejáðrar u'gyar a avei' gosobár' Huo'ilas'.

— « Άνοις, άνοις, Κυρία μου, ναι ἄξιο μου φεύγει,

àvois vlo' gére la' wouyyé, àvois vlo' uejaidoué ..

—α Ήλία μηδέ πουγγόσα εῖν' οὐ εξέειν τα' νεραιδούντες

Φέρε ως τών εαυτών που, στον οποίον εξηνθάλει,

ναι' τοι' γορ δέ μηδελέπον, νέοντα δέ περινθάνει.

as dā'w uai'ra' uurnjā uai'3la' uurnyolōwia,

ναι ἀς εἰρίγεων ταῦτα νομίζειν οὐκί τοι θάσοθάνειν

— « Καὶ ἀνὴρ ὁ εἰρίσων τὰ μετρήματα, ἐγώ θέλω τὸ αὐτόθαντον. »
— « Κυρίζεσσε, κυρίζεσσε, πονθεῖς μετρήγιτον ἢ πέρι.
— « Χάρος λόγος ἐστιν τοῦτον τὸν αὐτόθαντον με;
— « Καὶ ἀνὴρ παθουματικούς δέξεται, καὶ ἀνὴρ περιπλάνητον με,
καὶ ἀνὴρ πιθανόν τὸν αἴσθητον μηδέποτε πάθειαν;
— « Εγένοντο, τούτοις, αἱ φαγετικές τοῦ χάρουντος τὸν αἴσθητον,
λάρη, καὶ ἀνὴρ πινάκης τοῦ ἐγένοντος, ταῦτα πάθειαν τοῦ φυγῆς μου,
λάρη, καὶ ἀνὴρ πινάκης τοῦ ἐγένοντος, ταῦτα πάθειαν τοῦ φυγῆς μου.
— « Εσαΐζεσσε, εἰσαΐζεσσε, καὶ ὁ Χάρος ἔτινεθεν.
— « Ερωτά, καὶ πάντες, καὶ σφραγίδες τοῦ Θαραλίου της Βαβυλῶνος,
βάζεις ἀρθρίας πασχάμετα καὶ μονεμνομεταγγίσεις
καὶ ἐργασίας καὶ λέπτης, ταῦτα πάθειαν τοῦ φυγῆς μου, τοῦ γέρεος τοῦ γελούντος. »
— « Ερασταῖς τοῖς μάριοῖς εστιν καὶ τοῖς φαγητοῖς τοῦτον τοῦ γέρεος τοῦ φυγῆς μου,
καὶ ὁ γέρος ὁ εασθαίτερος, γέρει, θαΐσαιρην καὶ πάντα τοῦ γέρεος τοῦ φυγῆς μου. »
— « Λαζαρίωντος. Ταῦτα λοῦτα μέγιστα λούτα καὶ ὅπα λαζαρίωντα λούτα
Αρετίνιον Σύριστας ταῦτα παραμοσθάσιαν καὶ τοῦ λοῦτα περιπλάνητα λούτα.

4

Chñ seixas lo jeqúpir. (Malcojua)

H̄xos π̄α! π̄α, πυθμός γεννητούς κατά διωδίαν ἀριστού, χρ. μέτε. γοργός.

S m y e qu par en ur ye qu par e ja Da a a a a a gro

وو زا اه مه زن تهی، خس تو چه او و و
او دا فریم او مونو وی، پهنه نه زن
تهی، خس تو چه او و و وی، دا فریم او او مونو
وی، پهنه نه

Έκταση. (Επανεργούς)

Ἄγαρ οὐδὲν τοιούτοις φέρειν μένειν, πάντας δέ τις αἴσθησιν.

ti Σουγ ταν το ομηρικό πατέρα της από την πα

Ím jéqupar Ím jéqupar Ím leixas ló jéqupir

Σήμοι μαστώοι έχουν και πίεζοι μαδαΐδες

"Gjor m' uépar exklar xajúovlor ló bca'dor.

Ó: náglwpo, ixaipourlar, Ó: ra' ojeðir' n'eðja,

Oi' nədələdəs ēñyaçar "lsi' nənbəyər yibüçə;"

—er Kai' n̄o' dis ue, re' uadawaa, mai' ele'ru lo' yeq̄uer G'; //

— "Ar díjase h' nárra nov, äppo nárrar vóá' u' exw,

"Ar díjut se l'adéjára muov, ajj' adéjára vár' u' éxw,
"Ar díjut se hín uajn muov, uajj' lepor wörkew"
Mé ixydória 'férveser, u' andória 'uajomérleser
En' Lábbar ra' oán so' joulpor, hín Kerevín so' jápor,
Kai' hín Tewlépar lór woveror áda-áj eörisuatal.

— « Κόρ', νεί πότι μακέον φολακόν ἐροῦσετ το' συνεδάφεις;

Κόρ', ναι ἄστι βούλας ναι ωμέλος ἀλο, ράσατ' οὐ τέλειον τέλειον
Τεπάτης ὅργυιάς ἐβούλεσεν ναι μετά την Ιραθωδίαν
Και αὕτη σερδιναὶ ἐβούλεσεν μετά την μερολογίαν.

— "Ósor þorváfr lá góðalaú", ræ' þorváf' ló geðnýr '16'.

— «Εἰνέθ', πόρη, εἰνέθ', πόρη, εἰνέθ', μη' παταράσσει,

"Ees ablyoos' emr gerlerár, Ba' leoux uai d'abairre..

- "Gor loquaſr 'la'jorala'ū', ra'loquaſr 'lo'yequip'ig";

Kai'āpa oleiure la'jōvala'u', ra'olei', uai lō'yequ'e'!?"6".

'Ki' uaija'ju hñ' vete puro nai' hñ' wazjnuapelle si',

Когда в то время оно не было, а фараон послал

5.

H̄xos π̄b.' π̄a, Pudnos h̄-enpos, x̄e. ο̄j̄or lax̄as.

A *zor e oe e pl oe za re er*   *ψη ja sta u θou pa*
ra ou i a mar a ma ar   *ψη ja sta u θou pa via ou i a*

۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴

mar a ha ar ouia mar a mar

Aðor eftersíðar eru 'fuga' s la' í Íslenskumáni

— «'Atele' u', ſi la' uápiččia c' vlo' upaleč; oajmuapi' bpaixjoray;

Helle' u', jia' dor' u' ayl' u' neqatir, jia' we' ue' öðer uñlæi.

- "As b' u'natū u' d'jw'ce, a'ne' o'der u'nlas jéw' :

Auèi s'lo dépar l'paixiv s' l'aggro l'èstenerieoir

ελέν' εργασίτη μάρμαρον, πορώβιν στεγανήν.

λογογέα ὥροντες, οὐδέποτε πενόν γιδάειν.

Ἐγράποιεν οὐτέ πέρα, οὐδὲ τὸν αὐτόν οὐ φάσκει.

ŋayū akar uai' ū' pagtī, uovifw ū' ḥpreqifw,

μή γονοματικόν ἀλλά αὐτές τοι δημόσιας.

Τοῦ οὐρανοῦ τὸ πᾶν ἔγειρεν τὸ σῶμα τὸ γένεσον

9a' yó'rala' tsín'dírapur, brá'zelas uai' cuó'lar.

• *Vit' u', ra' das uai' r' dpeachin' s J' ebra' iuv uov*

— « *Уїт' є?*, *ра' юа́с* *уа́и* *р' дроуєхтн* *з* *ї* *ефайиор* *ювачтиор*,

унді' юоа́с *ра' єїп'єла*, *« Ефайо́и* *ра' юа́п'єл'уре.* » .

6

H' a'ya'wn.

Σημα μεγισθίας υπό την Σερβική πατέρα του «Αλόντζα»
φερινότεραν. //

Ихос ѿ б.' ПА, РУДН. Генеос, хор'орос альпіос

peg sia ouí a par a par   oe par ga uu waq peg sia piaq yia

ان شیخ

ap a year

Ἄδα φέρειν πάθειν φέρειν, φέρειν τούτην μυθαρέσσία
εἰς τὸν ἔργον τῆς καρματού μορίου περιπλέοντος
τὸν πάθημαν μὲν τὸν γουνιν παιώνιον σύνερος μὲν τὸν δοκιμήν
ταῦτα παραστάτησι οὕτως χρησταὶ πάθητα πεντάντα πεντάριν.
Δεῖται δέ τοι πάθηται παραστάτησι οὕτως πάθητα πεντάριν
πατέται πάθηται παραστάτησι οὕτως πάθητα πεντάριν,
πατέται πάθηται παραστάτησι οὕτως πάθητα πεντάριν,
πατέται πάθηται παραστάτησι οὕτως πάθητα πεντάριν,
πατέται πάθηται παραστάτησι οὕτως πάθητα πεντάριν.

*Slo'i ouparór' élépéca ní'e Já' ñyupéra 'náha
uai'or'laq' éuayolepéca ní'e la' uaya' ñyupréha -*

— « Marrā, l'ēēājer ouparov u' ēōrosmōrēājer l'āēla
uai'āj l'ouparov lō pāyūmar jidāc' ēōsirēājer.

- Λθαέ' ήτε' πανρογίδας, εν' υαλιβαΐτης ναι' υποίμε
υαι' αλλό' υαλίτης κι' εώρε' με ασσάν' σ' οյα λα' χώρια
Σεπάτλα χεόνια θούγενα του γιθαεί' λόγων
ναι' αγγα Σεπάτλα θούγενα την υόρην την αγάθων.

uuuuuuuuuu

7.

Πατῶ ναι' οὐ βούγισ. (Καράκνεας Καρνί)

Ἄχος ήθ'. Πα, Ρυθμός Βενιους (μορφωδία), χρ. γιαγορος.

III
 Ια α τω ναι ui bougi ζω zo or νο επον ui γρω vi ζω ναι για
 τε γεντευγο να μουντοι μα des θα zu γι' ζω as a φι νου
 τα φεμια τα μιασαρ χι νουμια γιη θεια as a φι νουμια φεμ
 μα τα μιασαρ χι νουμια γιη θεια o οε τε νον e γεν νε γεν
 για για για για (έωωδος) — για για για για
 με ποι νεν νο γον νι θια e να δι o μια γιο τει a
 — για για για

ντε μορ πον ει n ωαρ τρη a

Κλεονί β'.

Κορλεόπορ λα' μαργόνα εον ιών μαρδια μ' άσες' νεινλαν
ελεέα μ' μαλαρούμ' ἄλλα, γενγάρια γειδια γέρλαν.

Έρι νλό θα' φιγω λεέν ναι' οι νλό' θα' φιγω με

Έρι α' σιγω σ' γέμαναν ναι' οι μι' νοννωνίεις με

Έριν ωντε μι' αγγο έψι, έψαρ' λο' νερίν ναι' φέγε.

Ὥγα λα' μαρτηγόσα μου. (Κερασούς)
Ἄχος Αβ'. Πα, Ρούμος Γεννημός, χρ. γαργός.

Ο
λα α τα ματ τη νη γο ο φα μου σα α δια μεναι
α α α α φεε βα φωνα γε σα α δια μεναι α α α
α φεε βα φωνα γε βα γε βα γε να φίου με
λα να εψ θυ φου με γε μερην μην βαι βαι ναι
μα μην μη ενν ται ται

B! οήχος

Και ὅλας γένωντα μου λοι πόσμον οἵον βάφτω μαγέ' (Εσωδός)

Βάγε βάγε να' φίου με, γά τα' μεθυσθού με

εινεργήμοντα βαι' βαι', μαίμανημοντα ται' ται'

9.

Γό ανόγονθον γαμήγιον άμα, οὐκρος λούτεος εἰτε αρχαιότατον Λάειον,
ἄλλας νατά σανάρχαιον εἴθιμον ιφ' οὔριον γυραντάς, ὅλας ἴνδιντας η νύκην.

Ἄχος α' Πα, Ρούμος Γεννημός, χρ. οὔριον αργός. (Καύμην).

Α
εν νο εη ν α εη ν ν εη εη τον νν ν ν εη

گریز که این داده ها را در
گونه a on vo en n n zov uv v pn n gow ou
وار a1 a1 var a a a a a1 jor uv v v
v v v v pn v

"Aan' uóen, m' párra eov uai' uáfe ájjer párrar

"Ἄρην, νόστην, τὴν ἀδέξιαν γενεῖς οὐαὶ ποιῶντος ἣντας ἀδέξιαν

Αργ', νόην, λοις γείτορας σ' οὐαὶ ωοῖσσος ἄπλις γείτορος.

10.

Có ioo'nevov yamújor ávva, ádelas iq'óne'jou áro'kev uí
yvrauv, ólar oí ayperus uler'korr hír ríuqam. (Karjuvá).

Ἄχος Δ! (Νίκαιανός) Δ., Ρωθη. Γεννητός, χρ. μέλπρος.

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}}{n} \left(\frac{1}{\mu^2 - p^2} + \frac{1}{\mu^2 - q^2} + \frac{1}{\mu^2 - r^2} + \frac{1}{\mu^2 - s^2} \right) = \frac{1}{\mu^2} \left(\frac{1}{p^2} + \frac{1}{q^2} + \frac{1}{r^2} + \frac{1}{s^2} \right)$$

۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴-۱۱۵-۱۱۶

in n n ne e ea a yae

Lupinōis. Bas' oīwōis ābhuaibistā ò neperħes (jūpa) d' iċċomis

Σημεῖον ἄγγος οὐπάροις, σημεῖον ἀγγέλης ημέρα

αὐτοῖς δέ τινεσσιν πάντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
παραδίδειν τοῖς αἰτοῦσιν.

γένεις ἀρίστης γοῦ μηροῦ, καὶ τὸν αἴρειν καὶ οὐδὲν

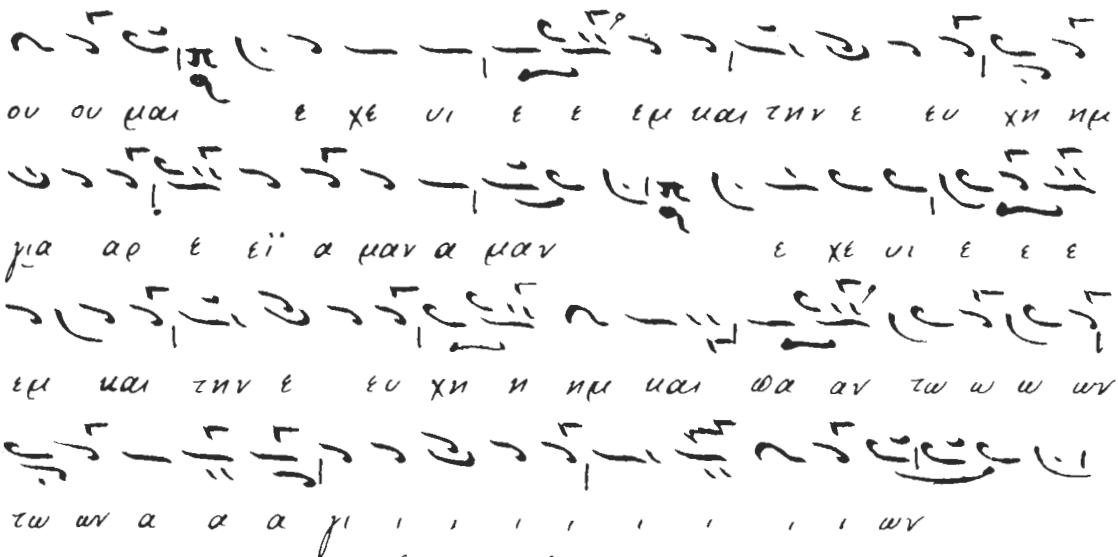
— « Ἀγορ, οὐρη, λί γάρνα εον μαι' ωσισον ἄγγειρ μάρνα.
 Ἀγορ, οὐρη, λοὶ οὐρη εον μαι' ωσισον ἄγγοιρ μέρη.
 Ἀγορ, οὐρη, λ' ἀδέγηα εον μαι' ωσισον ἄγγ' ἀδέγηα.
 Βίμα, οὐρη, λοὶ φεθερό' 6', ρά' εῖται φανερέλλα.
 Βίμα, οὐρη, λί φεθερά' 6', ρα' εῖται λανερέλλα.
 Βίμα, οὐρη, λς ἀρκάδεγηον' 6', ρα' εἰτο' ἐφανερέλλα.
 Μάθα, οὐρη, λί αγενωνήιρ μαι' λι μανωνειρία,
 αύρι' θα' φά' 6' φεθεροῦ 6', ρα' εῖται μαθεμέλλα.
 Μαυρήι εινονήιρ ειν' δίλειάλλει, εαι' λύτα μιάδογιλειάλλει,
 ή ιορ' είλεωνιαρία 6', φοπλούλαι ογον λό ορος.
 Τεανόρ γανή' ειν' δίλειάλλει, εο' νεπον' μιάδογιλειάλλει
 Η νύρ' είλεωνιαρία 6', λουράνειρ λό αεγάδιν. //

11.

Εο' ανόγουδορ γαμήιορ ἀσμα, οὐλόρ λό μήγος εἰτε αρχαϊδατορ δι.
 πιον, αδελαί ιφ' οφιγον ἀρδεύτε μαι' γανανήιρ, αροεξαρχόλιν λιν
 μουεινήιρ οεγάραν αερεντέλαρ μαγουμέναν, ολαν ο γαμβέος εξέπα
 χιλαί λιν σαλινήιρ λον οινίας μαι' μελαβαίν αρος αραρχήν λιν
 νύματ. (Κείμενο).

Μήγος ι! Ιτα, Ροδονός Σίανηος, χρ. ογήιορ δεγός.

M ——————
 ar rauγia do o o os ηνον την ε ευ χη n ns θα a
 ——————
 wa a γη w w w gte e φα α α rou oo ou ou ou ou

 ou ou uou e xe ui e e emaiur e eu xu nu
 pia ae e ei a uar a uar e xe ui e e
 eu uai zuv e eu xu n nu uai wa av zw w w wr
 zw wr a a a p i i i i i i wr

Lloqni' b!

Ðeror fuoxn' fuoxoraxei's loü uarab, ou hñ apúparar,
 Ðer exer piarra ra' lor' uayin - piaé ei' aúar aúar.
 Ðer exer piarra ra' lor' uayin, uénra ra' lor' juwálar.

Lloqni' f!

Ðer exer adéjaria esajaxxiuá ra' uayin' aoo' uapdias,
 Lor' uayin' n róxla u' n aúyin - piaé ei' aúar aúar,
 Lor' uayin' n róxla u' n aúyin, l'adelpa pe' lo' sejjári.

Lloqni' g!

Lor' uayin uai' o' uaveláris lor' pe'deua wajjuárea.
 - Lnuw, eniuw, uajo' wardi' - piaé ei' aúar aúar.
 - Lnuw, eniuw, uajo' wardi', uai' aélio' peon wajjuárea.

Lloqni' h!

Eyu' cas' jeju der' uoora uai' aérs uou jeje eniuw,
 Baclati' pe ra' eniuwadu - piaé ei' aúar aúar

Bastak'ue ra'gnawθw̄ j̄ia'byle ue ra'natcw̄ .

Sleepin' at!

Σία' δόλε με τών χαρά που τών αργυρών νομιμωδέσσαι
Νά' νομιμωδάρω πότε ναρού - γάρ την αρά αρά.
Νά' νομιμωδάρω πότε ναρού σε ωοίο γιμέρα φέρε.

Spoon'g.

Βγέων εὐειρό λό' βουρό λό' οαραχλοριγέρο ,
Ευείνα' ωά' να' φθάσωμε - γιαί είναι ακάρ ακάρ
Ευείνα' ωά' να' φθάσωμε να' φτάσωμε γιαένα.

12.

‘Ασουαμάραμ. (Κούρνη)

”*λοι γαμήγοις ἀτερα ἀδόμενοις ιωσέοις οὐρανοῖς εὐρωπείᾳ
τοις μοναχοῖς ὁράστε, μετερλέστε, ὅταν γέληται εἰπεῖται αἴσουα
γίνεται τὸν νύμφην εἰπεῖται οὐρανία λοι γαμήροι.*

Ἄγος αἱ παῖς, Ρωθοίς δὲ οὐκος (χοριάτιβος), χρόνος γοργός.

B'. ημίσχυρ

Ειπέτον ολεφαντέλαι - χάραξεν καὶ ἀνατολή^ν
ειπέτον ολεφαντέλαι

ἄλλοις δὲ φεριγέρας - πάγεν ταῦτα ξημερώση.
Γ'. ημίσχυρ.

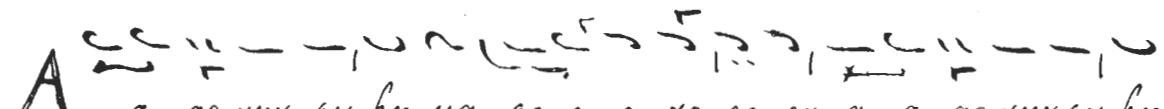
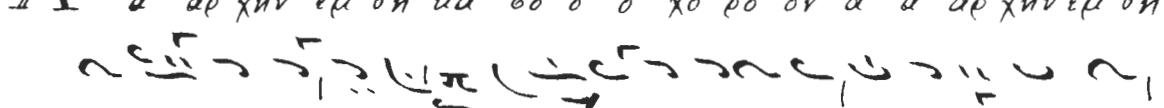
Στότι αὔτοις βαρόν τοῦ Σεργοῦ - χάραξεν καὶ ἀνατολή,
τοῦτο αὔτοις βαρόν τοῦ Σεργοῦ,
ταῦτα ταῦτα φρουρήσουν - πάγεν ταῦτα ξημερώση.
Δ'. ημίσχυρ.

Στότι Τορδάνων οὐλαπόν - χάραξεν καὶ ἀνατολή,
τοῦτο Τορδάνων οὐλαπόν
ταῦτα ταῦτα μογυρεβήσουν - πάγεν ταῦτα ξημερώση.

13.

Θύμημα = Ερθύμημα. (Κεύανη)

Πλοιούσιος χρόνος μῆνες τέσσερις, τοῦτο οὐσίον γαμβάνουσι μέσος ὁ
γαμβέος ναι τῷρες οἱ φρουρεύμενοι, ἀπολεγούρες νίκηος εἴδο-
ταν ναι τῷρες συράμα, λέντες μεταβλέποντες πάριοτε ευρετερούσι.
Ἄκος Φ. Πα., Ρούμ. Αγανός (εορδένος αρχοῦς), χρόνος μέλιτος.

A
 ο αρχν εμβη να εο ο ο χο εο or α α αρχνεμβη

 να εο ο χο εο or ue ε ε φια εα ε ja ε ε ja

१८८२-८३

ue ϵ ϵ wid 6α ϵ $\text{j}\alpha$ ϵ $\text{j}\alpha$

Slixos C.

*K'εφασα χέρι δροσερόν, ἀγαρο, ἀγαρο ἐάντο λόγα
μαγανό ἐάντο λόγανθάνι.*

Sixas y!

Tóula lá' coiba la' yuá, sélea rá' un' jaión

και ὁ οἰνούχος τοῦ εὐλόγου χρόνου ποιῆσθε ταῦτα.

Sixos d.

Νά' γνέν χρόνος ειπαλό, οὐδέποτε κιγκάδας

Νᾱ φη̄νται νέοις γαμβέος, νουρισάρος καῑ νουρισθέα.
14.

Όραγια = "Τοια . (Κρύψειν)

Xorcs, nis or jazeburouci piecos unqes le uai jazainies azeolegovirles
uivjor uai' b'xorles er piecas avlur uai' la' novorua' o'gvara ueper.
L'edas.

Ἄχος Ἀβ. Πα., Πύρων θεματος, χρόνος μέλειος γοργος.

مکانیزم ایجاد کننده را در میانه داشت

нон е он же из горных холмов

ra a yi ve rai paw w ma a ra uo o ue ro o

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّمَا تُنذَّرُ مَا تُمْكِنُ

XOO O REU uai yatazer da a ji you mai ej

وَمِنْ أَنْجَانَ الْمُنْجَانِ
وَأَنْجَانَ الْمُنْجَانِ
وَأَنْجَانَ الْمُنْجَانِ

Ἔτεινε', θάνατορούμαι σε - εἰς μουγγί μ', μουγγί μ',
φορούμαι ας ἔνι παλάρα εί - εγώ εποδεσμένω σε
φορούμαι προύει γόρ ωρόσωφος - εἰς μουγγί μ', μουγγί μ'
και χάρις μή εμορφαίδης εί - εγώ εγώ γέρω σε
Σέρρες

Жарла не́л' да́х на́и́не́ло́ бáix - "и" oujji' u', oujji' u',
 сáрла в' аiji' éгéрав - я́а rájgeuiw ee
 би́ рéлле и' эл'юроу́тэфа - "и" oujji' u', oujji' u'
 норгсóоов яи́л' эгéрав - я́а я́а гéжw ee.

Scrofa' d.

'Εχείς ὄντας οὐδέποτες - εἰς οὐντικήν, οὐντικήν
 γοῦ κωραρί γόνι αὔραν - εγένεσθαι τοι.
 οὐδεῖντες μὲν ναι ἔγενενται - εἰς οὐντικήν, οὐντικήν
 οὐ εἶδομεντες λα' διάνενται μ' - εγένεται τοι.

‘Epir Kocučer jevre ce - “i’ oujji’ci’, oujji’ci’,
varivar’ci’ qoyouma - ja ra’jejeća ce
‘i’ Bounejär ‘i’ Narayär - i’ oujji’ci’, oujji’ci’,

ώραίν παι' ολεφαντούκαι - έγα έγα γέρα οε.

15.

Sinaleiria. (Caprifloris).

Ἄχος αὐτῷ πά, Ρωθούσις φανεῖς (β'. ἐπίλειπος), χειρόγονος.

Ka tw sta O Beia O an ua tw sta M. i jn n ra
sturdi jn ro or e je e rn ue Skejpa jo fo o

2. Kai'luu ráúm n̄ uópn

woō̄xe lōr rauhuōr

íðjafraſte ſhí wírm
ní lóz Láurði arð

3. 'O arðas his 's hí wo'olan
me 'lo' eadði' yperó'

- «θά' ετ' ευολέω, ενίγγα,
ενίγγα Καλεπιρώ. »

Л. - Мн' же онодаръ, юрда,

"Exa leia wadja"

la 'Syo' es las aguas

mai' l'ayjo s'mi' nojia'

5. - « Qa'ee' suoláwə, suújja ,

enigga Kalepirā
Deos rāxū mī īrroa
Deos rā' uobeprā ..

6 - «Суільве ѿ', анда, суільве
оіе то' айда' мон,

ra' ðñ̄ la' yəp'pətələ' mō,
uə̄ lə'lə w̄i'lw̄ee. "

f. Síres uyalca'a' s'hír woiplar
In'i wiá' dzo'la' uayya'a'
uaxi' uaxkarear hír síres
'la'qoyepa' bužia'.

8. — *Wárra, wájé wárra,*
óðoðu *u* *þýrninges*
u *þágara* *u* *ðórov*
u *þuoijodðornges.*

9. *Go' ja ja wou µ'ebūlaξes
'car lo' xwpo' repo'
nai' luipa µ'euoláru
ja' lor Gauvubiaró.* //

10. *Kai'ollar h̄i' ēeprōūgar
d̄uo l̄o' naxxā'*
*μινεοί, μεγάοι, γαϊγαν
τα' μαύρα μ̄s καζζά'.*

11. Kai'lar hñ iæprougar
æwolóv uaxaya'

μινοί, μεροί, μεταίρια
αὐτοῖς δέ τις οὐδὲν

12. Vlor Ap'io Kurclarkiro

'oŋya ¹ wəgošu'vnač,
erida ² 'yápmala' his
uai' lóle ³ 'wíglewač.

13. Slōr Agio Kurclarkiro
cuáclaw lō' upípa' his,
égnrla du' mocejyes
rágovr lō' upípa' his.

16.

z̄t̄cua x̄cevhuóv (M̄jalara)

adómeror após hengadé xopor, ó te uela' hí gleðir ai reðrupsor
ei' ló' yaucolejor uelabairvegir eis'hí ciuiar ló' yauhóu.

Hxos d' Bou, Poblos' honros, xe. ójigor laxus.

- « Κόρη, νλό' εἰχες οὐ' ἔργενες, νλό' εἰχες οὐ' ἔργοσόρες ; »
— « Εἶχα μήρα μήρα ποντίνα και' χωρισιάν ή εἶχα .»
— « Κόρη, νλό' εἰχες οὐ' ἔργενες, νλό' εἰχες οὐ' ἔργοσόρες ; »
— « Εἶχα λ' αὐθέργια μ' τα' μαγά', εἶχα λα οὐ' ἔργοσόρεα .»
— « Κόρη, λίμα λοί φεθερό' σ' αἰς βούς μόρη σ' μαγγίον.
μόρη, λίμα μήρα φεθερά' σ' αἰς ενί μάννα σ' μαγγίον.
μόρη, λίμα λ' αὐλόδεγγιά σ' αὐλόδεγγιά σ' μαγγίον.
μόρη, λίμα λοί αὐλέα εου οὔον οὔον λοί μόρηον. »

17.

Ἄρινα ἀφού λόγιον Βάλεγον. (Ἐρωτήσοις.)

Ἄλλος αὐτὸν πατέρα, Πυθαγόρας σενος (Μαίανδρος), χρόνος γοργός.

Kαι εν φι λε μου ει νε φωνα αλα μου βαγρα χε σημαντικός

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־בְּאֶתְנָהָרָן

ua or i vor tas re pa a a ut ja des ro bera ua ua

2. K'eyú xívorlas uací' xe'hí uoóoxa hí xpusn
xe'e' s'la' ddén l'árthneá leayovdó ló' leayaxá

3. "E'as wiroupe uah'ó uadéras obo ḵñ

uai' lor uó'quor lor uayor as' yeyouye' eár leyyor.

4. Өңөжөс рәхөннөр ла' аялла' наі' мезажа бар ная'

5. "Ix! ex̄et' warlolevé, ruxloupáula očkuvé'
li' hráček la' qlepá uai' paráček leopáček.

6. Οὐλε στορειρο, εγνετ' οὐαί αὐθαίδην πονηρέ',
δέν με ἀρίστες νά' χαράτσιν παροδία μετρά, πάχαρω.
7. Στοιχεῖα δέν με πονεῖς νήσοντες, μετ' αθορεῖς
οὐαί αδιάνυσσος αγρυπνός οὐαί γατεύς νά' μετέχουντας;
8. Και τὸν σε φιλέω, διελυχώ, τις λαχέρια λόλαχι
θαΐσσον μαθώ να' θαδάς μετέλοιπόν τοῦ παραγοντά;

6 Maçarlar. (Mjulara)

Ὕκος δέ! (Καρδιά) Αἰ, Ρυθμός βασίνος, χρ. μέλποις γαργάρος.

For Ma par zo or xae zir e ep aer oar wa yn n gur Gpaa

24 av

60' Máparlor xaphír k'eben ñax'wajn 'om̥ glaciar
hín ríxlar wáy '60' náglwávar, hín ríxlar náglwáwej.
uógl' ás l'añúur wílaj', ás lo' wájavar uaprixá.
lo' wájavor éwajibwáver ualárbwáv '60' qéjjor.

u' n' uájn áll' waeténeu ué' lo' uarlij' naegia,
uai' la' d'áneva ls' ualebarav ávor naegar. la'pi

— « Ήντις σάς, φοῦ σάς; τε Μαρκός, καὶ εἰς τὸν ἄγιον;

— er Agírau GE lór uien nuu, lór Æ Kwalarkvor ..

— « Xάεος ρά λών λόγιον εστι, λόγιον Ηε κωδικούρον.

Now was, now was, re' Ma'parle, u'qu'ér'izar apírees;

- « Ηρίω εε λίν μάρα μου, λίν Τε Ιεολίουρ. »
- « Σάρος ρά' λώιν λίν μάρα σου, λίν Τε Ιεολίουρ.
- Ποῦ φάς, ωοῦ φάς, ρέ' Μάρπαλε, οὐ' εἰεί λίναρ ἀγίρεις; »
- « Ηρίω εε λ' αδέησια μου, λού' δίδειν' Αθωοστόγιονς »
- « Σάρος ρά' φαίρ' λ' αδέησια σου, λού' δίδειν' Αθωοστόγιονς.
- Ποῦ φάς, ωοῦ φάς, ρέ' Μάρπαλε, οὐ' εἰεί λίναρ ἀγίρεις; »
- « Ηρίω εε λόν ιπιαρον, λόν χρυσοκαλύπτατερ
ἀγίρω εε φέρτε φρόβατα ναι' δευαστήλε αέροφα
λα' φέρτε φοίγον ειαλόν, λα' δευαστήλε χίγια.
ἀγίρω εε χρυσόν σλαυρόν ναι' αργυρούρια δαχλυζίδιν,
λο' δαχλυζίδιν φούγ' ναι' φά' ναι' λόν σλαυρόν φροσινύρα.
Κόμαρ ίν ελέγμονατερ, ιόμαρ ίν ελέγμονατερ,
ιόμαρ ίν Λόγ' ίν εσάλερ ναι' το αγραζέο' ίν ειαλόνερ,
λίν ιορ' ιαθίζετε βό' ειαμνίν ναι' ἄλτερ διαγομονυρεύρε.
Σίγιρ αἴμετε φεγγίν φωτιάρ ναι' φέρτε κουφοναένα
Σίγιρ ἄλτερ φέρτε φρόβατα ναι' δευαστήλε αέρια.
- « Άμε, εινύγγ' ιοέρη, χάθει ναι' ωρί'' οὐοίσ' γυρίζης.
ναι' ὥρλας θυμόννε λα' ειαχιά, εἴργασον ρά' βοινίζης,
ναι' ὥρλας λατεύ'' οὐολαμόρ, ναληβασον ναι' ωόλεον. »
- Σλά' ψηγαστάς βοένιζερ, ζλά' χαμεγά' εἰείρρερ.
Επλά' χρόνια εθέρασαν, ναι' ο' Μάρπανλός ἄλλ ίν ερθερ.
λα' φέρτε ειοτινερ ειαλόν, λα' δευαστήλε χίγια.
ναι' εγγά' επλά' χρόνια ναι' αγγ' αφάρ' ετ' μίνων οιεραρίσσον

σαγγινιαπορ ἐπέλεγεν ἀναγκεῖς ἢ λαΐσαχία.

· Κατέειται ἀλίτερος ἐπώλεγεν κατά λίρος ρύπη εἰσαὶ;

λαΐρος ἔντονος ἀπόβατα, λαΐρος ἔντονος ἀπορία;

λαΐρος ἔντονος ἀπίστος ὁ χρυσοκουμδωνιάτης; //

— « Οὐαί, οὐαί, νέγγιζετε, οὐαί ἀπόθετες ἔρθες,

οὐαί γαϊταί λαΐροντα μου οὐετέρη παραγαγεῖνε.

Τοῦ Μάραντος ἔντονος ἀπόβατα, τοῦ Μάραντος ἔντονος ἀπορία

τοῦ Μάραντος ἔντονος ἀπίστος ὁ χρυσοκουμδωνιάτης.

· Εγλαΐχορνα ἐρέψεις ἀλλοί ναι ἄγγεια ἐγλαΐχορνα,

ἄλλοι επλαί, θελαΐχορνα, ναι ἄλλοι οὐέτεροι... //

— « Ο Μάραντος ἐδεβατερ νέγγιζετε θαΐσαιρι.

Ίας ὅπαλως γε, μάννα μου, ναι νέτοινες μή ρύπειν. //

— « Άπει, νιέτε ναι νάγιοντε νιέτε οὐετέρη πάρη μηδέπολα,
ναι ὄντας ἐφίλεψες, ἐδεβατερ η ρύπειν.

— « Μάρα, θέτε νέτοινος λόφοντας οὐετέρη πάρη μηδέπολην. //

Εγκειάσις. Τοῦ λινού λεγενταίνεις σίχαρος σεαρταίνεις οὐγκαχοῖ ναι
οἱ εἴδης εἴδης αἴγανος δέκατος τίμημαίνεις:

— « Ο Μάραντος ἐδεβατερ; γε μοραστήρ θέμασαιριν //

— « Καγόφερος γάιοντας ναι ἀπότομος εέτερη θαΐσαιρι.

— « Εγώ φερδίνα γίνονταις ναι σέτε μαρούντης εέμασαιρι.

— « Και ἀγιέραντας γάιοντας ναι ἀπότομος εέτερη δέκατην. //

"Ἐόν ὄντες" (Λούκης)

- Ἄχος αἱ πά, Ρυθμὸς ἐνεδίκιος, χρόνος μέλιπος γογοῖς
 Μα να μου για αα ε ἐν ο γι γε ε ε μα α να
 μου για α α ε ἐν ο γι γε ε ε μα να μου για
 α α ε ε ἐν ο γι γε ε ε το ο ο νε ρο ο
 οο ει δα γι ω το ο ο νε ρο ο ο οο ει δα γι
 « Μή εἰνι Ἀγα' παρασκευή μόρι μοιμάται μορακι
 Κοιμάται μι' ὄντες δέσποιναι βρέσαι καὶ ἀρραβωνιάσποι
 Λε' σεριβόι, ἐρβαΐτε γυνόι σύγγορ αἰρβαΐτε
 Καὶ ὅδοι σολάρια μέ' νερο λό' ὄντες οοο ειδα γι
 Μάνα μι', εἰνίγνει μούλο, μάνα μι', δινίγνει μούλο
 Ο σύργος εἰν' ο βάραλος, λό' σεριβόι, ο λάγος οοο
 Ειδόδοι σολάρια μέ' νερο λα' δάιμονα οοο θα' χύων γι
 Μάνα μι', μάνα λό' εἰνίγνεις, μάνα μι', μάνα λό' δινίγνθινεις
 Ο σύργος εἰν' ο ανόρος μου λό' σεριβόι, ο γάρος μου
 Ειδόδοι σολάρια μέ' νερο μασι' για' λο' συμφεδεο'

"Η Έριν"

Τόχος Ηρώδη Πατέρα, Ρωθμός δεσμός, χρόνος μέλιπος

Στο ωράριο θυ ει να θε εσαι Ε γε ε νηγε α α
 μαν ^(δίσ.) ναι μη νη ναι μη λον να θα α ει ζεις
 ναι αι μη νη ναι μη λον να θα α ει ζεις
 ηδ' μόψη λόχεράνι εου, ο' έμενα λεπτήνιας.

Τόχος Γιαννα, Ρωθμός ινεάσημος, χρόνος γοργός.

(Ζορός της νύφης) (Κούρμενα)

Αε χνη ρτε ε οη νη βα α άρο χο ο πον ε φια βα α
 χε ε ει ι δρο βε ε πο πια δρο ο βε ε πο
 πια λουν φε ε πο πια νε ε ο ον θα αγινη νη
 να α ειν

Αρια ἀδόμενον τὸ Κεφαλούρι, ὅταν βαίππων τοὺς νεονή^τ
φους εἰς τὸ χορόν

Ἔχος αὐτὸν οὐδεποτέ πάντας, χρόνος μὲν διώροις

K₁₀ zar e uzi 6ber u i bw a cos na: 0e pe
lwo w 6ber na a ocos pae na a a a
ae ju v v v pa na ya ae ju pu w re Ba
a a a za a a a ab ba na pae ju pa re
Ba za ja ab ba ze ju pa pe e co: a
ape mo

12

Ἐγερον Κέρασουρλαίον ἀδόμενον ὅταν ὁ γαγκρός εἴπειν
ταῖς θεοῖς ωρητοῖς τοῦ οὐρανοῦ μὲν τοῖς γαγκρόλογοις ωράσι
γαγκρίνης τῆς νύφης· τῷ δὲ γαγκρέται πατέρος φί-
λῳ τοῦ νυφῶν.

Ἄγος α! Ήτα Ρόδικός θερέος, χρόνος μετέπειτα

A' - - - - - - - - - - - -
qe er ins ua a a rei ua a je e gna a
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
ua rei xa par pe e e ja lnr o jo o o zo
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
zo or no zov no gno or ua a la a de e er

"Ζερός Όμαδή = "Γέλος "

Ηχος Ζερός Πά . Ρυθμός γενικός , χρόνος γρογός .

ζερός γενικός - ιερός γενικός
 ζεράντα α αυγή γο ον ε αν ν ν ζεν οα ε
 ζερός γενικός - ζερός γενικός (dis) → ιερός
 οα α α νω εγνάν α οβε ε εγνάν μιον τε ες
 ζερός γενικός - ζερός γενικός γερός γενικός → ιερός γενικός
 οερ να αγα γα α φημος να γερέτε στο οσ α
 ζερός γενικός
 ει ε εγνάν

"(θ) Καΐσαρος"

Ηχος Ζερός Πά . Ρυθμός γενικός , χρόνος γρογός .

ζερός γενικός α α γενικός α α γενικός
 γεράντα α γρό γο γο ει , ζει ναι μοι οι εο ναι μοι εο
 ζερός γενικός (dis) → ζερός γενικός α α
 γο ο ο γα μια φεν η νο ο ο ε α α
 ζερός γενικός α α γενικός α α γερός γενικός (dis)
 νου ου ει ναι ναρ δο ναι ναρ δο ωο ο ο να

"Οὐ πορεύεται" (λογείνα)

τίχες θασί! πατέρων. Επειδή τοις χρόνος πελέκος

۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴

Nor as far as about in your way

6 8 11 12 13

خَلَقَنَّا لَكُمْ مِنْ أَنْوَاعِ الْأَنْوَاعِ مَا يَرَى (dis)

Noi' cár lii uárras, moí-yeannóí lúi' leárrla xporias ciar

Kai' uáves vör leparlepprov uai' rúge yasogópa.

Háireis við u' gýrveður háireis við u' gýrveður

Wazécaia vörörérek u? dödörök elő' Tzecé'e

W' n'k'w'w'w' w' n'k'w'w'w' w' n'k'w'w'w' w' n'k'w'w'w'

“I = 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Այս Խօսքը աւել աշու և Խօսքը ապացեւ .

Eros uerepos syvlore u' Eqay' iua quovalai pi

Δυόνις επερωτήσεις επένδυσης από την Ελλάδα στην Κύπρο

τοσὶ οὐπερωνὶ σφέδονε οὐ' ἔχει τοιαὶ φούρλεις πει

τέλεσθαι τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν πάντας τοὺς ἀνθρώπους

Πέντε οὐρανούς γένεσιν καὶ τέλοντας αὐτοῖς πάντας

'Eγλα' οὐκερνή σύντονε καὶ εὐαγγέλιον τοῖς αὐτοῖς πάσαις

τέκνα μετεργάτης επέλεγε τον άρρενα τον πιο αριστούς

Zeit der Übersetzung des ersten Teils der "Ereignisse im Russland"

181 181 181 181 181 181 181 181

Alas uorur exadeges ui alas lou kabigede

Αὐτοὶ δέ οἱ πάντες οὐδὲ τοιούτους εἰσίν.

ἔχω αὐτοῖς ἀτί τοι σόγεσσον τῷώ οὐκαντία
 Ναὶ γένωμεν τοι πόρφυρας ἀνοικτά μαραθυρίτισσας αγνίδια
 Ναὶ γένωμεν τοι πόρφυρας και ἀλόγουνό τοι δύο
 Ναὶ σένωμεν τοι μείζεις του μι? εὐνεός τοι τὸν φελάτην
 Ναὶ σένωμεν τ? ὀμητοῖσι του ν? εὔκατα με? τ? αγνοεῖδια
 Ναὶ σένωμεν τοι πόρφυρας τοι μαραθυρίτισσας αγνίδια
 Ήγέρας και τοι πόρφυρας και ἀλόγουνό τοι δύο
 Εδέσσαν και ἡγενόδεσσαν ν? εὐλογοσιθεραέσσαν
 Έγνεψε και ὁ πόρφυρας μι? αὐτό? τό γρυπού τοι δύο
 Παρεμπαιδῶ σε, βεραμιέρ, θεοῦ μαραθυρίτη
 Σ' δια τα? πατούρους φέρε με σεμέντο μουνιγωμέντο
 Και σήμεριν παρατητούσσοις γουμέντο χαρεμέντο
 Σ' οἵα τα? πατούρους ἥματα ἀλγυμέντο, χαρεμέντο
 Και σήμεριν παρατητούσσοις σεμέντο μουνιγωμέντο
 Βασιγοωσοῦτα ἥτις εσε αὐτό? φυλού μαράτη
 Κιώμε? οὐ τιναί σε, μέρ πόρφυρε, βαρέα μή μακάδα,
 ο? βασιγεάς γερείνιας ἔτι ελέγγει και μυνημέ? σε.
 Οδέ? τοι βαρέα φοβούμεται μη σύδε? τοι Νικηφόρο
 Ηλεοζή? τοι βαρδούσεκαιρας μου μόγλουν εύμωρ? ο? θίσια
 τοι ολάνρυα τι? εὐαλέβασε, ἔμνεις το? μελατή
 Έγνεψε τοι ὀμητοῖσι του ν? εὐροῦδεσσαν τ? αγνοεῖδια
 Έγνεψε τοι μαραθυρίτισσας τοι με? εὐροῦδεσσαν τοι γωρία
 Και αὐτό? τ? αγνοεῖδισσούματας εἴναι αλόχερ? εὐωνύμε
 Χίλιοις αὐτό? εὐμώρος θυσίας και μύριους αὐτό? θώισω

Ἐγλαί' οὐδεῖνος ἐγόμενος πιστέψας ναι' πεντάρας
 Ἐγλαί' ἐγλαί' σύρινθος αὐτῷ χέρια ναι' ποδαρίας.
 Άλι' φέλε τοῦ Βασιλέως επράγμα αἴρεσαντί?
 Νοίκας ναι' χαρεστίσματα φέλε τοῦ Βασιλέως
 Άντην εἰνερή' αὕτη πρεστόν' οἵτινες μόγενοι αὗται
 Ἔγώ φορεσα τό' αυτήν' οἵτινες μόγενοι ἐξέβα
 Τελῆρε τό' πορίται σου ναι' μάχην αἴτινα ποντία.

Ἄστεα φαγγόφεντος αὐτὸν τοῦ χορού τοῦ Γαμβροῦ ναι' ίης Νοέρη,
 (τοῦ εἴρητος ὅτε ἔκαθασθεν αὐτὸν "ἄρχιντος τοῦ Σούτη")

Αὖτις αἰσθαντις οἱ γαμφόροις ναι' μάχασαν καὶ τύχε
 αἴσθητις αὐτὸν σαράντυμπος μὲν διοντας τοὺς φρεγιάροις.
 Μάττας μὲν αὐτὸν τύχειος ἐρχετας τοῦ Κυρστίνην οὐδέποτε
 αὐτὸν τοῦ σύρματος επίστεται αὐτὸν ταῖς χρυσαῖς χρυσοφαροφίαι,
 αὐτὸν ταῖς αφρονισσαίνουσας στρατιώτους αὐτοφέντας μὲν φρεγιάροις.
 Τοῦ νεόγαμφορος παθήσεις τὸν ἐγλαί γαμφόρον μετέστη
 τὴν τύχεν τὴν ξενόνυμον τὸν ἐγλαί γαμφόρον συνοικιστέας,
 τοῦ νεόγαμφορος φρεγιάτεις διφάριτες μολαρυέσσοις
 τὴν τύχεν τὴν ξενόνυμον διφάριτες λαβαδέσια.
 Μέτα τοις ποντίαις αἴσθητε, μέτα τοις ποντίαις μάχητε,
 μέτα τοις ποντίαις αἴσθητε, τὴν μετέντελαν αἴσθητε.
 Παρῆτε τοις ποντίαις μετέντελαν, τοις μετέντελαν ἐρέστε ναι' τελέτην
 Εγγάγετε ταῖς ποντίαις μετέντελαν ναι' μετέντελαν ἐρέστε ναι' τελέτην.
 Ηὐτὸς πεθερός, νέτερος μου, μητέρης πεθερός, νέτερος μου
 ποντίας τερός εἰς τὴν τελέτην ναι' γιατί πρασί τοις αἴρω;

Νύφε μι' εὔμενί στόρεσ αἴλο' ωέ ἀ τού Ηωβλαντίον
 τρί' αὐτερνάν νύφε σῖγαις ωώθει γαγάν μαι γέρω;
 Ηυρί Ηωβλαντίν τέ μάλιστα μαι μηρί Ηωβλαντίν τέ φαις μου
 μουθέν νερό μετέ λαΐ ληπτι μαι γεινί μεροί ναι' αττω;
 τό χαρισσαίεριν ερώσεις μαι' στό' θεράδη' ερρούς
 τότελο' αιρούσιν ζητωτε, μουθέν νερό οὖν άττε
 τετλωτε εἰς την γην γάχτα μ' εἴξημεν νερού μερού
 ως ν' εἴσωσε μ' εωρατούσε μ' αορή' έωσαρεδώνε.
 Ταί εργαί σουρδούνι α' σάγεινας αἵσ μαι ακόσθε έρθαν
 μ' μουργαστή' α' μουσικόφρονας αἵσ έν' τού Ηωβλαντίον
 λαΐ μουργαστή' α' μουσικόφρονας αἵσ έν' τοῦ μεθεραν μου
 λει λεία συορδουνέγαρες αἵσ έν' τοῦ μεθεραν μου
 αἵσ λεύγει αἴλαι μαι' μαι' ελαΐ ταρ ζητητε μ' εὔτροας.

"τοι' μοίρασθαι τῆς πόρης" (Χούμενος)
ήχος αι! πας Ρωθ. 4=αγρος χρόνος μετέπειας

Οι τούρη ον τες ε πουργεν αν τη μη

ωο ολ την ρω α μα α νι αν τα

μαν αρ μει πα α τη μη πο σ λησ με

μαν πα νε ες με ε μο ρη

1) Οι' τούρη σύλες θυσύρεναν

την πόλη την ψυμανίαν

Έωφδος. Τοι' μοίρασθαι την πόρη

ω' εριθρανές με μόρη.

2) Έωδηναν τοι' έγυρησάς α' ζωτήραν τοι' σινόρας

Έωφδος. Τοι' μοίρασθαι την πόρη

ω' εριθρανές με μόρη.

3) Έωηραν χρυσά σλανεά μαΐσεργαρά μαστροκαίδες

Έωφδος. Τοι' μοίρασθαι την πόρη

ω' εριθρανές με μόρη.

4) Έωηραν μαΐ την μάννα μου, 'τι έρειν έφεωδος έλον.

Έωφδος. Τοι' μοίρασθαι την πόρη με.

5) Έσσι δρόμον μάζι μοιρωνάς σήν τσέργα έωαδον

Έωφδος. Τοι' μοίρασθαι την πόρη με.

- 6) Μαΐ' το' ωαστὶν νιό' γεννέθειν Βάγεν ἀ' οὐαί νανούρησε.
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 7) Ανοιχταὶ ἐναντίρησεν, ορύφας ἐλλαρεμένεν
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 8) Υεῖ' μι οὐαΐ' δῆν οὐαΐ' ἀνακαλεῖσις οὐαΐ' αὐτῶν Ρωμαίων
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 9) Κατὰ Λ' ὁρώντας τοῦ οὐροῦ σ' οὐδὲ μεραρχίδενας
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 10) Ἐκεῖς οὐρίν Αἰθρόνιον οὐαΐ' αὐτῆροις Ζανθίτον
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 11) Ταεργατοῦ' οὐ' οὖν εἶσαι Ρωμαῖοι, οὐαΐ' οὐερέρατοις Ταεργα
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 12) Ταεργατοῦ' οὐ' οὖν εἶσαι Αἴθρεντοι, Εὔερι έφερι μήν Ταεργα
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 13) Νοΐ' οὐφίλα τοι' Ταεργάσσουντας ναχίγι' αἰώνες' μοῦνεῖται
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.
- 14) Όωιστος' αἰφέντος' οὐτείρη Αριή ειν' αστηροεις οὐαΐθεα μ?。
Ἐωσφός. Ταῖ' μαίρεμαρα μῆν πόρης αὐτῷ.

"Τοῦ ὄραῖας οὐκάπον"

Μόσχα μαστίφους εἶδα κι' οὐδὲ γύριξα
ἄμειν τοῦ ὄραῖας τοῦ μαστίφου μαστίφος καὶ ἔλον.

Σερπίτα ωόφλας εἶχεν κι' οὐδὲ σίδερα
ἔχνητα ωραθύρια κι' οὐδὲ καίνυρα.

Καὶ ἔτος γενεός Τουρκίων Ρωμαιογύρων
ρόνιμαν μαίροντακούσιν βάζῃ ἔτα καὶ ἔτον
αἰδεῖχτιν μαίροντακούσιν ωρίρ' οὐτα κέριτε τον
ειαστηρίκαν βάζειν κι' ἔτι προντώνειται
κι' ἔτελοντε γυναικαν βαρεταφένειεσα

τοῦ μαστίφου τογνείσενται τινεοτορά :

"Αἴγι, εἴεντει λινούταρεν, λινός αγγότενον,
ωντὸν θεριών ωριδωσιν κτενογνούνταροι

"Ἄν ωτοί τοι τούτο γιβάδιν Πατάκην ωριδανί,
άϊγι, εἴεντει λινός αγγότενον.

"Αντίτον μαστίφους ωρίτην, ωόφλα τοῦ γιαροῦ,
αἰροτελε νούτιαντα, Τουρκοι δέχνει εις.

Μεγάντοτεν ηθοφλά, κιλ' ειπωνίναρε.

"Αὐτό τοῦ μαραθύριν μόρ' ειπετεῖτο,
οὐδέ τωέρον εὐλογεῖτεν κι' οὐδέ τείρετο πονον,
ωαγγηναρι, οὔγνοήραν φυχομαχυτεν,
ωαηρεν αἴτεν κι' εωτήρεν, ωάει σθίνετοντα τον
· μάννα εις να, μαραθύννα εις; νιότηρα δούτηρα
νιέ μιν μαίροντειε του θούς χαρίν τοιτέν,
νού φλάντεις εις αἴτεντα τεις οὔστηρ' ωριδαί

Ἵ έναν τοι βόήντος Δοῦναν, ἡ ἄγρο Κωνσταντίνου -44-
ναι ἡ ἄγρο φραγμούροτεν ψυχρούς εἶδούς ἀπέκοντος.
Κυρί, να γονυεῖ μου, μη εἰ ἐντρόμωιάς.

Ἄλιερον

Ἐναντίον Τούρκιλον ναι Πατέρινον
εὐελαύνει τέχε βάπτει ναι ἐνωρούσιεν ετα,
εὐναντίον ναι φωνοτζούσιν αἴναιειάναια
τούς ναίθεον γονείσει ναι μυροφορά:
Ἀνοιξον μόρτα τούς ἀντοιξίν ναι ναστρόφωρον
ἀλόντα ναίθεον εἶδα νι' οἵα γνέτεα
αἴτοις ή κ' ἀρσαῖς λοι ναίθεον ναίθεος νι' ἔλονε
σεράντα μόρτας εἶχεν νι' οἵα σιδέρα
εξαντα μαραθύνεια νι' οἵα χάρυνα
ναιτούγιαλονή μόρτα σιωποχάρινον.
Τούς ναίθεον γονείσει ναι μυροφορά
νι' αἴθες ή νιόρε αἴνοντει ναι ναρδομονά.
Ἀνοίθεν μωαίν' οὐκήσιον, ἔπιστος αἴθες νι' ἔσον
νι' οὔθεν ἔβραιν' οὐκήσιον, ἔβρα ἔξ' νι' ἔσον.
Κατέβ' η νιόρ' ν' ἀροίγην, χίριοι ἔλρεξαν
ναι ξανθήνειόγεν, μυρτοί ἔλρεξαν
οἴγοι, λινόι νιόρ' ἀρωάγον νι' ἄγγοι λαΐ φρονερία.
"Τό μαραζόνασθρον"

Κάστρο μ', ναίθεο ω', παραστάσθρον μαραζόθρεγίω
θερμηγιώνειόνον, σι' τ' ἔσ' ειέρα ναι σύνατος
τό μων εὐαρεστῶν; Εἶχες μορταίνιν σίνηο
μων, αὐτέριν φοβετσέαν ἔλον νι' οὐ
ενιγγον οὐ Μαρθαῖς λοι ναίθεον μαραθύνεις.

Καταγραφή πίνακος τῶν τραγουδιῶν
ὅλων τοῦ βιβλίου

ΠΙΝΑΞ

Τῶν τραγουδιῶν πού περιέχονται στήν Συλλογή
"ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ"

1. 'Ο Γιάννες ὁ Μονόγιαννες (Τραπεζοῦς)
2. 'Ο Γιάννες ὁ Μονόγιαννες (Κανλικᾶ)
3. 'Ο Γιάννες ὁ Μονόγιαννες (Πολίτα)
4. Τσή τρίχας τό Γεφύρι (Ματσοῦνα)
5. Τσή τρίχας τό Γεφύρι (Τραπεζοῦς)
6. Ἀητρίντις ἐπερεπέτανεν
7. Ἀφή κορή τήν μάννα σου
8. Μάναμ γιαδ δός μου τήν εύχῆς
9. Σήμερον λάμπει οὐρανός
10. Ἀρχήν ἐμπῆκα σό χορόν
11. Ἡ κόρ επῆγεν σὸν παρχάρ
12. Πατῶ καὶ κή βουλίζω (Νικόπολις)
13. "Ολα τὰ μαντηλόπα σου (Κερασοῦς)
14. Κι ὅταν ἔκτισθεν κιβωτός (Κερασοῦς)
15. Ἀφέντης κάνει κάλεσμα (Κερασοῦς)
16. Τέ μεγάλη δυστυχία (Κερασοῦς)
17. Αἰκατερίνα (Τραπεζοῦς)
18. Κόρη ντό εῖχες κ' ἔργεβες (Πλάτανα)
19. Ἡ ξενητειᾶ μέ χαίρεται
20. Ἡθελα ἀρματώσω βάρκα
21. 'Ο Μάης ὁ χρυσομάλλης
22. Τό"Ονειρο (Χάλκη)
23. 'Η ἀγάπη ("Ἀκ-σάζ")
24. 'Η Αλατσατιανή (Σμύρνη)
25. Δέν μέ μέλλει τό σκοτεῖδι (Σμύρνη)
26. 'Η Σμυρνιᾶ (Σμύρνη)
27. Τό φεγγαράκι ἀρώτησα (Καλυμνος)
28. 'Ο λεβέντης (Καλυμνος)
29. "Έχε γεια (Καλυμνος)
30. "Ελα νᾶ σέ κάνω μάκια
31. "Ηθελα νᾶ σ' ἀνταμώσω

32. Ἡ Μαριώ
33. Στήν ξενητειά
34. Κρητικιά λεμονιά
35. Δέν σέ τζπα μισ
36. Σγουρέ βασιλικέ μου
37. Ἀνδριάνα
38. Ἡ Παραμάνα
39. Ἡ Γαρουφαλιά
40. Τό Γιασεμί
41. Ἡ Κλώσσα
42. Ἡ ἔξοχή
43. Ψυχή ἀθλία
44. Ἡ Γιαννούλα
45. Ἡ βρεγμένη πέρδικα
46. Ἡ Βλαχοπούλα
47. Κλέφτικον
48. Τό Κλεφτόπουλο
49. Ἀπό ξένο τόπο
50. Κρητικιά
51. Μαρία Ἡπειρώτισσα
52. Ἀπό τήν "Λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα"
53. Ἀπό τόν "ἀγαπητικό τῆς βοσκοπούλας"
54. Μπάτε κορίτσια στό χορό
55. Μά τί τό θέλ' ή μάννα σου
56. Ἡ ἀγάπη
57. Ἡ Καλαματιανή
58. Εἶχα μιάν ἀγάπη
59. Ὁ τσοπάνης
60. Ὁ τσοπάνης
61. Ἐλα βρέ Χαραλάμπη
62. Ἀνάθεμά σε Κρήτη
63. Φεύγει
64. Κάτω στό γυαλό
65. Ἡ Μαρίκα
66. Ἡ θελα νάρθω νά σ' εὔρω
67. Δέν ήσουν σύ πού μούλεγες
68. Ὑπεσχέθης ω Μιαούλη
69. Ἄσμα πρός τόν Βάκχον

70. Ταῖ τρία εὔζωνάκια
71. Ἀν ἀποθένω θάφον με
72. Δέν σοῦ τῶπα σκύλλας κόρη
73. Ἡ Χιώτισσα
74. Ἡ Ἀνδρονίκη
75. Ἀηβασιλιάτικο
76. "Υμνος Συλλόγου "Προμηθεύς"
77. Τό Διαμάντι
78. Ἀν ἐγώ σέ λησμονήσω
79. Σύ ποτε μοὶ εἶπες
80. Χορδς Καλύμνου
81. Ἄσμα τῶν Χριστουγέννων
82. Ἄσμα τῆς γυμναστικῆς τῶν παίδων
83. Αἱ Βέτραχοι
84. Φόρεσε στό κεφαλάκι σου
85. Βάκχε σήκω
86. Ὁ Γεροκλέφτης
87. Ὁ Κλέφτης
88. Ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος
89. Στήν πατρίδα
90. Ὁ Μέραντον (Πλάτανα)
91. Ὁ Παῦλος Μελᾶς
92. Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα
93. Μαῦρο καρδβ ἀρμένιζε
94. Ὁ Ακρίτας (Σάντα)
95. Ὁ Ακρίτας (Τραπεζοῦς)
96. Ὁ Γιάννες ὁ Μονόγιαννες (Σούρμενα)
97. Ὁ Γιάννες ὁ Μονόγιαννες (Σούρμενα)
98. Τό"Ηλ ὁ Κάστρον (Κανλικᾶ)
99. Ὁ Κωνσταντῆς (Σούρμενα)
100. Τό"Ονειρο (Σούρμενα)
101. Ὁ Ακρίτας (Κανλικᾶ)
102. Ὁ Ακρίτας (Κανλικᾶ)
103. Πουλιδ τῆς Μαύρης θάλασσας (Σούρμενα)
104. Ταῖ μάρμαρα τῆς Πόλης (Σούρμενα)
105. Μητερίτσα (Σούρμενα)
106. Τό"Ελενάκι (Σούρμενα)
107. Ἡ Ελένη

108. Ἀρχῆν ντέ σῇβα στό χορόν (Σούρμενα)
109. Χορός Ὁμᾶλ (Ὦρδωῦ)
110. Πενταγιώτισσα
111. Ὁ Κάστρος
112. Σκέπαγμαν
113. Οἱ Νικηταῖ
114. Χορός Λαζικός
115. Χορός Λαζικός
116. Χορός Λαζικός
117. Ὁ Στρατιώτης τοῦ Μπιζαντοῦ
118. Ὁ Σμυρναῖος τυφλός
119. Ὁ Μαλαματένιος Σταυρός
120. Ἄσμα εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας
121. Ἡ Ρωμιοπούλα
122. Ὁ Κλέφτης
123. Ἡ Λαφίνα
124. Τὰ Πήραμε τὰ Γιάννενα
125. Ὁ Ναύτης τοῦ Αἰγαίου
126. Τσή Τρίχας τό Γεφύρι (Σούρμενα)
127. Ὁ Πορφύρω
128. Ὁ Ραγιᾶς
129. Κρητικός χορός
130. Φωτιάν πέση
131. Βάρκα Γιαλός
132. Κάτω στό γιαλός
133. Τὰ Μάρμαρα τῆς Πόλης
134. Ξένον φυχή φυχοραγεῖ
135. Ἐχε γειά καῦμένε κόσμε
136. Ἀκου τά κανδνια
137. Γειάσου Ἐσάτ
138. Ἐπήραμε καὶ τὴν Καβάλα μας
139. Ἡ Βλάχα
140. Τὰ Κλεφτόπουλα
141. Εύπνα καὶ μήν κοιμᾶσαι
142. Ὅμνος εἰς Μητροπολίτην Πελαγωνεῖας
    Ἰωκεῖμ Φορδπουλον
143. Ὁ Λεοντίδης
144. Ἡ Αὔγη

145. Ἐγώ εἰμι οὐδὲ βλάχα οὐδὲ ξακουστή
146. Ο Μανώλης
147. Ἀπόσφε πέ τραγούδησα
148. Ἄσμα εἰς Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

Κρίσεις – Σκέψεις – Σχόλια

ΤΟ ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τα ποντιακά δημοτικά τραγούδια διετήρησαν τόν 'Εθνικό τους χαρακτήρα, άποτε παράδοση. Κλείνουν μέσα τους την'Αρχαία μουσική.

Τα ίσματα του Πόντου είναι άξιοσημείωτα, γιατί πολλούς λόγους. Γιατί είναι καί'Αρχαῖα καί ώς έπει τό πλεῦστον, ίστορια. Άποτε πολύ παληούς αἰώνας ξεχωρίζουν γιατί τό πέθος των. Τούς άγωνας τῶν 'Ελλήνων καί τῶν 'Ελληνίδων."Οσο για τήν γλώσσα τους, μπαίνουν άνδρεσσα στόν πρό τῆς 'Αλώσεως χρόνο.

Στα δημοτικά τραγούδια του Πόντου, θαυμάζεται ὁ φλογερός χαρακτήρας τῶν Ποντίων. Ο καθαρός βίος τους. Τα ήθη καί τα έθιμα τους. Τέλος ή διανόηση του Ποντιακού λαοῦ.

'Ο Ποντιακός Λαός μέσα στήν μακρυά δουλεία, ποτέ δέν ἔπαιπε να τραγουδᾶ καί να ἔξυμνη κάθε ίδεα ύψηλή. Να θαυμάζη τόν ήρωϊσμό καί τήν αύτοθυσία. Να συμμετέχη στόν πόνο τοῦ"Εθνους. Να σπέρνη τήν άγαπη στήν ἐλευθερία. Να βοηθή τήν προσπάθεια τῆς 'Εθνικῆς άποκαταστάσεως. Να δίνη τήν χαρά.

Τα ποντιακά τραγούδια, ἔχουν μιά θαυμασία ἀπλότητα καί κάτι τό άβιαστο. Κάθε λυρικός στίχος είναι γλυκύς καί γαλήνιος.

'Εξηγεῖται τό άβιαστο, ἀπ'τό διεύθυνει μέσα άποτε τόν εἰλικρινή πόνο καί τήν θλίψη, στούς χρόνους τῆς δουλείας.

Στήν ποίηση καί στό μέλος παρατηρεῖται τό μελαγχολικό. "Ισως γιατί, τα μέρη ἔκεινα, σάν άποκεντρα καί άπομακρυσμένα, δοκίμασαν σκληρότερο τόν ζυγό.

Στήν μελωδία, συγγενεύουν μέ τήν ἐκκλησιαστική Μουσική.

"Οπως τά δημοτικά τραγούδια ὅλων τῶν χωρῶν ἔχουν τούς ἴδιωματισμούς των, ἔτσι καὶ τά Ποντιακά, εἴτε εἶναι ἵστορικά, εἴτε ἐπιτραπέζια, εἴτε χορευτικά κ.λ.π. παρουσιάζουν ρυθμική ποικιλία.

Σαύτας αλείνοντας ἀκέραιοις οἱ ἄγραφοι πρόσιοι, οἱ στοχασμοί, οἱ προγονικές παραδόσεις καὶ οἱ πόνοι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Πρέπει νᾶ σημειωθῆ πώς στήν διατήρησή τους, σπουδαία το ρόλο ἔπαιξε καὶ τὸ γεγονός ὅτι, ὁ Ποντιακός λαός, ἀνέκαθεν, ἔως τά σήμερα, τά τραγούδια του, τά τραγουδοῦσε καὶ τά χόρευε μαζύ.

Καὶ ἐνῶ στήν ούσια, δέν διαφέρουν ἀπό τά τραγούδια τῶν ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅμως ἔχουν δικό τους χρωματισμό καὶ πολλᾶ προτερήματα.

Συνδέοντας μέ τό παρελθόν μέ στενώτερους δεσμούς.

Μποροῦμε νᾶ ποῦμε, πώς τά ὄσματα τοῦ Πόντου, εἶναι πολυτιμώτατο ὑλικό γιά τό Μεσσαίωνικό ἔπος.

Νᾶ τέ γράφει καὶ ὁ τελευταῖος Δεσπότης τῆς Τραπεζούντας, ὁ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος. "Ο Κυρός Χρύσανθος Φιλιππίδης. "Ο "Λατρευτόν", ὅπως τόν ἀποκαλοῦσαν οἱ Τραπεζούντιοι, γιά νᾶ δείξουν τήν μεγάλη τους ἀγάπη σαυτόν, τήν λοτρεῖα τους." Εγραψε στό αἱ τεῦχος τοῦ Ἀρχείου τοῦ Πόντου τῆς Ἀθήνας.

"Τά Ποντιακά τραγούδια καὶ αἱ παραδόσεις βρέθουν ἀναμνήσεις τῆς Μεσσαίωνικῆς μας Αὐτοκρατορίας, ὅποιας μάτην ἀναζητεῖ κανεῖς εἰς τά λοιπά τμήματα τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τά τραγούδια αὐτά πρό πάντων κατοπτρίζεται ἡ Ἑλληνική φυχή. Διαλάμπουν οἱ φυλετικοί χαρακτῆρες. Ἡ λατρεῖν τῆς φύσεως καὶ τοῦ καλλους. Ἡ ἀγάπη πρός τήν ἐλευθερία. Ἡ φιλοτιμία. Ἡ εύγένεια".

Σέ μια γενικώτερη κατάταξή τους θᾶ μπορούσαμε νᾶ ποῦμε πᾶς αὐτά ξεχωρίζουν: α) Στάς Ἀκρητικά. β) Στῆς Ἀγρίπης. γ) Στῆς ξενητειᾶς καὶ δ) στοῦ Σπιτειοῦ.

Χρονολογικαὶ πάλιν: α) Στό πρό τῆς ἀλώσεως τῆς Τραπεζούντας, τό 1461. Ἀπό τόν 100 αἰῶνα, δημιουργοῦνται πολεμικὰ γεγονότα καὶ ἥρωες, πού ἀπετέλεσαν θέματα τῶν Ἀκριτικῶν τραγουδιῶν, ἔως τὴν πτώση της. Υμνοῦνται ἡ ἀνδρεῖα καὶ τὰ κατορθώματα τῶν πολεμιστῶν. β) Στά μετά τὴν Ἀλωση καὶ τὴν κατάργηση τοῦ Κράτους τῶν Κομνηνῶν, ὅποταν βαθύτατα ἐκδηλώνεται ὁ πόνος για τὴν ὑποδούλωση τοῦ Εθνους, καὶ γ) Στά νεώτερα, μέσα στά ὅποια ξεχωριστή θέση ἔχουν τὰ δίστιχα.

Τά Εθνικά Ποντιακά τραγούδια, πού ἰδιαίτερα ἀπαντῶνται στήν περιοχή τῆς Τραπεζούντας, εἶναι τρανή ἀπόδειξις, πῶς ὁ ἔκεῖ Ελληνισμός, ἄν καὶ ὑπέκυψε, ὅμως δέν παραδόθηκε σέ παθητική ὑποταγή. Ζοῦσε μέ τό Εθνικό του φρόνημα ὑφηλό. Σαύτο ὁφείλονται καὶ τὰ τόσα μεγαλουργήματα στήν περιοχή αὐτή.

Τά τραγούδια τῆς ἀγάπης, μαζύ μέ τά μοιρολόγια εἶναι ὡμορφα καὶ παθητικά.

Τά τραγούδια τῆς ξενητειᾶς, τατιριάζουν θαυμάσια στόν Ελληνικό χαρακτῆρα, γιατί οἱ Ελληνες εἴμαστε ἀποδημητικοί. Οἱ στῖχοι τους ξεχύνονται μελαγχολικοί.

Τά τραγούδια τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῶν γιορτῶν, ἀρχίζουν ἀπό τό θεμέλιο τοῦ σπιτιοῦ, τόν Γάμο.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ταί γαμήλια τραγούδια εἶναι ἀπόλυτα συνδεδεμένα. Στέκονται παράλληλα, μαζί μέ καθε τελούμενο στόν γάμο.

Εἶναι ώμορφα. Τό καθένα τους μέ τήν ἀνάλογη σημασία. Τραγουδιέται στήν κατάλληλη ώρα. Στήν ώρισμένη στιγμή.

‘Ωραῖα ταί ἔθιμα τοῦ Γάμου.’ Ήμορφα καὶ ταί τραγούδια του. ‘Ἐντυπωσιακά. Γεμάτα ἔννοια. Στόν Πόντο ὁ γάμος πέρνει τό ὄνομα ἡ Χαρά.’ Αρχίζει καὶ τελειώνει μέ διάφορες ἐναλασσόμενες φάσεις. Άπο τίς ἔτοιμασίες, τίς πρό τοῦ γάμου. ‘Ἐπειτα τίς τελετές τοῦ γάμου. Καὶ τελειώνει μέ ταί τελούμενα ὕστερα ἀπ’ αὐτόν. Τήν ἵδια σειράς ἀκολουθοῦν καὶ ταί τραγούδια τῆς χαρᾶς. Ταί Γαμήλια τραγούδια. Πανηγυρική εἶναι ἡ μορφή πού πέρνει ὁ γάμος. Γραφικά ταί ἔθιμά του. Προδίνουν τήν καταγωγή τους ἀπ’ τήν Άρχαία. Έλληνική καὶ τήν Βυζαντινή παράδοση. Εὔεργετικά ψυχολογική καὶ κοινωνική ἥταν ἡ ἐπίδραση πού αὐτά ἀσκοῦσαν. Τό πάντρεμα τοῦ νέου ἥταν ἀπόλυτα δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση τῶν γονέων. Αὐτοίς ώριζαν τό πότε καὶ ποίαν θά παντρευόνταν ὁ γυιδές τους.

‘Ετσι ἀρχίζει τό Φηλάφεμαν.’ Η ἀναζήτηση δηλαδή νύφης. ‘Ἐπειτα ἥρχετο τό Σημάδ.’ Ο ἀρραβώνας δηλαδή μέ τήν ἀνταλλαγή τῶν δαχτυλιδιῶν. ‘Ἀκολουθοῦσε τό Λογόπαρμαν.’ Η ἐπανάληψις τῆς συγκαταθέσεως τῶν γονέων τῆς νύφης, πού ἐδέδετο τήν τελευταῖα ἐβδομάδα τοῦ γάμου. ‘Υποχρεωτικό ἥταν τό λουτρό τῆς νύφης στό χαμάμ (δημόσια λουτρά) μέ τίς φίλες της καὶ ξεχωριστά, ἐννοεῖται, τοῦ γαμβροῦ μέ τους φίλους του καὶ τόν κουκπάρο.

‘Η στέψη γινόνταν τήν Κυριακή πάντοτε. Στήν Έκκλησία.

Προηγουμένως γινόνταν τό χτένισμα τῆς νύφης καὶ τό ντύσιμό της μέ ταί Νεγάμ’ κα. Τήν νυφική στολή.

‘Απ’ τήν μεριά τοῦ γαμβροῦ. Τό ξύρισμά του ἀπ’ τόν κουρέα

καὶ ἔπειτα τὸν ντύσιμό του.

Καὶ ἄρχεται ή προετοιμασία για τὸν Νυφέπαρμαν. Τότε πάρστημο τῆς Νύφης. Πήγαντες δὲ γαμβρός νά πάρη τὴν νύφη ἀπ' τὸ σπίτι της. Γιατὶ τὴν Ἐκκλησία. Γιατὶ τὴν θρησκευτική στέψη. Γιατὶ τὸ Στεφάνωμα. Ἐν πομπῇ πάντα, που αὐτή ἐλέγετο Γαμοστόλος. Ἐπίν κεφαλῆς ταῦτα μουσικά ὅργανα.

Συγκινητική ἦταν ή στιγμή που ή μητέρα τῆς νύφης παρεδινε στόν γαμβρό τὴν κόρη της, στὴν ἔξοδο τοῦ σπιτιοῦ. Πρεῖται φορές ἐλέγει τὰ λόγια, ταῦτα μητρική στοργή: "Ἐσέν εἶδῶντα σδν θεόν, κι ἀτέν εἶδῶντα εἰσέν. Νάζητε καλορέζεικα καὶ νά συερᾶτε". Ἐσένα παρέδωσα εἰς τὸν Θεόν καὶ αὐτήν, δηλατήν κόρη της, σ' ἐσένα. Νάζησετε καλά καὶ νά συγγερᾶσετε. Νά γεράσετε μαζεύ.

Καὶ μετά τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, δηλαδή τὸν Στεφάνωμαν στὴν Ἐκκλησία, ἐπέστρεψαν στό σπίτι τοῦ γαμβροῦ καὶ ἄρχιζε διονύκτιος διασκέδασις.

Κατὰ τὰ μεσάνυκτα ἐγίνετο τὸν Αποκαμάρωμαν. Ἡ ἀφαίρεσις δηλαδή τοῦ νυφικοῦ πέπλου.

"Ακολουθοῦσε τὸν Θῆμιγμαν. Ἡ λέξη αὐτή παράγεται ἀπό τὸ ρῆμα ἐνθυμίζω, ὑπενθυμίζω. Στόν χορό τραγουδοῦσαν τραγούδι, που περιεῖχε ὑποδειξεις, ὑπομνήσεις καὶ συστάσεις στὴν νύφη, γιατὶ τὰ συζυγικά της καθήκοντα. Σ' αὐτόν ἐπερναν μέρος γιατὶ πρώτη φορά, οἱ νεόνυμφοι μαζεύ.

Σέν καθε ἀπ' αὐτές τις παραπάνω ἐκδηλώσεις ὑπῆρχε καὶ τὸ σχετικό, τὸ ἀνάλογο ὥρατο τραγοῦδι. Τότε παραστατικό σέν καθε περίπτωση. Ξεχώριζαν.

Τότε "Μέναμ γιατὶ δός μου τὴν εὐχῆς θά πάω στεφανοῦματ", τραγουδισταν ὅταν ἀναχωροῦσε ἡ πομπή, ὁ Γαμοστόλος, μέτον γαμπρό, ἀπὸ τὸ σπίτι του, γιατὶ τὸ σπίτι τῆς νύφης.

"Ἐπειτα τὸν "Ἀφή κόρη τὴν μάννα σου καὶ κάνε ἄλλεν μάννα". Τραγουδισταν τὴν ὕρα που ντύνουν τὴν νύφη οἱ φίλες της.

Τότε "Σήμερον μαῦρος οὐρανός, σήμερον μαῦρος ἡμέρα, σήμερον ξεχώριζεται μάννα καὶ θυγατέρα". Τραγουδισταν στόν δρόμο. Ἀπό τὸ σπίτι τῆς νύφης ἔως τὴν Ἐκκλησία.

Τό "Σήμερον λάμπει ο ούρανός χάραξε κι' ή' Άνατολή πάει να ξημερώσῃ". Τραγουδιόνταν κατά τό Αποκαμάρωμαν. Δηλαδή τήν άφαιρεση τοῦ νυφικοῦ πέπλου.

Καί τό "Αρχήν έμπηκα σόν χορόν κ' ἐπιασα χέρι δροσερδί! Τραγουδιόνταν κατά τόν πρῶτο τους χορό, μαζύ οἱ νεδνυμφοι. Στό Φῆμιγμαν.

"Ανάμεσα στά Γαμήλια τραγούδια μπαίνει καί τό τραγούδι "τῆς Τρίχας τό γεφύρι". Οχι γιατί εἶναι καθαρά γαμήλιο τραγούδι. Άλλα γιατί αύτό πολλές φορές ἐπαναλαμβάνετο σ' ὅλες τίς παραπένω ἐκδηλώσεις τοῦ γάμου.

Τό τραγούδι αύτό εἶναι ἀπό τά ὡραιότερα. Θρύλλος Πανελλήνιος. Μέ συμβολικό νόημα. Δείχνει πώς κάθε μεγάλος ἀγῶνας, κάθε μεγάλο ἔργο θέλει μαρτύριο καί θυσία.

"Η ποντιακή παράδοση τοποθετεῖ τής "τρίχας τό γεφύρι" καὶ που ἔκει στόν Πυξίτη ποταμό ἢ Δαφνοπόταμο, τής Τραπεζούντας. Τουρκιστί Ντεγιρμέν - δερέ = Μυλοπόταμος.

Τό γεφύρι αύτό, δέν ἐστερεώνετο γιατί ἦταν στοιχειωμένο. Τό στοιχειό διψούσε ἀνθρώπινο αἷμα. Ο πρωτομάστορας ἀναγκάσθηκε νά προσφέρη τήν γυναῖκα του γιαδ θυσία. Αύτή πρόσθυμα δέχθηκε, κλαίοντας μόνο γιατί ἀφηνε στήν κούνια τό πατός της κοιμισμένο.

"Υπάρχουν, βέβαια ἐνδιάμεσα καί μετά τόν γάμο, ἄλλα διάφορα ἔθιμα στίς περιοχές τοῦ Πόντου. Μέ τά ἀνδλογα τραγούδια.

Οἱ Πόντιοι ἐδιναν μεγάλη σημασία στόν γάμο, στήν Χαρδί, πού ἐγίνετο μέ μεγαλοπρέπεια καί θρησκευτικότητα.

ΑΚΡΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

‘Ανδρεσα στά Ποντιακά ἄσματα ξεχωρίζουν τάς’ Ακριτικά. “Οπως εἶναι γνωστό, στόν καιρό τῆς Μεσσαιωνικῆς Αύτοκρατορίας, σέ ώρισμένες μακρυνές περιοχές τοῦ Κράτους, κοντά στά σύνορα, στά ἄκρα, ἔμεναν μόνιμα οἱ φύλακες τῶν συνδρων, τῶν ἄκρων, πού γιαύτο πήραν τό ὄνομα “Ακρίτες”. Οἱ τάς’ ἄκρα προνοούμενοι. Ρωμαϊκό τό σύστημα αύτό γιατί τήν ἀσφάλεια τῶν συνόρων.

Οἱ’ Ακρίτες ήσαν ἀνδρες τολμηροί καί γενναῖοι. Προασπιστές τῶν μακρυνῶν περιοχῶν τοῦ Κράτους, ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων γειτονικῶν Κρατῶν. Κατά τὸν 8°, ἰδίως τὸν 9° καί 11° αἰώνα.

Πολλοί ἀπ’ αὐτούς τοὺς’ Ακρίτας διακρίθηκαν γιατί τήν τέλμη τους, γιατί τήν ἀνδρεία τους. Γιαύτο ἀγαπήθηκαν καί ἔξυμνήθηκαν ἀπ’ τὸν λαό, πού αὐτός ἔπλασε μύθους καί θρύλους γύρω απ’ τὸν ομάδα τους. Ως τήν ἀποθέωσή τους.

“Ολους τοὺς’ Ακρίτας τοὺς ξεπέρασε ὁ Βασίλειος Διγενῆς’ Ακρίτας.” Εγινε ὁ ἴδεώδης τύπος τους. Ο Διγενῆς εἶναι ὁ ἥρωας τοῦ Μεσσαιωνικοῦ Ελληνισμοῦ. Ακμασε κατά τὸν 10° αἰώνα. Στήν περιοχή τοῦ Εύφρατη ποταμοῦ, στήν Μ. Ανατολής Εκεῖ εἶχε τήν μόνιμη διαμονή του, πολεμῶντας σάν’ Ακρίτας τοὺς Σαρακηνούς, ἔξωτερικούς ἐπιδρομεῖς τοῦ Βυζαντίου καί τοὺς’ Απελάτας ἔσωτερικούς.

Γιατί τό γεννεαλογικό του δένδρο. Ο Διγενῆς πᾶππο εἶχε τὸν ’Ανδρόνικο Δοῦκα, μάμμη δέ τήν”Αννα. Απ’ αὐτούς γεννήθηκε ἡ κόρη τους Εἰρήνη, τήν ὅποια ἀπήγαγε καί παντρεύτηκε ὁ γενναῖος’ Αμηρᾶς τῆς Σύρου’ Αμούρ, τελευταῖος αὐτός γυιδρός τοῦ Δοῦκα’ Ιωάννου τοῦ Χρυσόχειρου. Απ’ τὸν γάμο αὐτὸν γεννήθηκε ὁ Διγενῆς. Πήρε τό ὄνομα αὐτό, γιατί γεννήθηκε ἀπό τήν ἔνωση δύο γενεῶν. Απ’ τὸν γένος τοῦ’ Ανδρόνικου Δοῦκα καί τὸν γένος τοῦ’ Ιωάννου τοῦ Χρυσόχειρος. Η λέξις “Αμηρᾶς” παραγεταί ἀπ’ τήν’ Αραβική “Αμήρ” πού σημαίνει Στρατηγός. Εἶναι τέλος στρατιωτικός πού ἔδειτο στοὺς Βυζαντινούς χρόνους.

Αἱ δύο αὐτές οἰκογένειες τῶν Δουκῶν, ήσαν Διοικηταί ἐ-

παρχιῶν, πού συνώρευαν. Πολιτικά ἀντιπολιτεύονταν ἡ μιᾶς τήν
ἄλλη. Εὔρισκοντο σέ συνεχεῖς πολιτικές διαμάχες καὶ διενέ-
ξεις. Μέ τόν γάμο αὐτό συμφιλιώθηκαν καὶ ἐνώθηκαν.

Τοῦ Διγενῆς ἡ ἐκπαιδευση ἦταν πλήρης καὶ φροντισμένη: Απ' τᾶς νεανικᾶς του χρόνια, ὁ Διγενῆς διακρίθηκε, γιατὶ τήν γενναῖοτητά του, γιατὶ τᾶς ἀνθραγαθῆματά του, πού τᾶς διηγιέται ὀλόκληρος κύκλος δημοτικῶν τραγουδιῶν.⁴ Ο λεγόμενος "Ακριτικός Κύκλος".

Τᾶς κατορθώματα τοῦ Διγενῆς ὑμνήθηκαν σέ μεσσατιωνικό ἔπος. Πολλές δέ παραλλαγές διεσώθηκαν καὶ ἐδημοσιεύθηκαν. "Οπως: 1) τῆς Τραπεζοῦντας. Τό χειρόγραφο αὐτό βρέθηκε στὸ Μοναστῆρι τῆς Παναγίας τοῦ Σουμελᾶ, ἀπ' τόν Δεσκαλο τοῦ φροντιστηρίου Τραπεζοῦντας Σάββα Ιωαννίδη, στίς 21 Μαΐου τοῦ 1868. Σχετικό βιβλίο του μέ τόν τετρα "Διγενῆς Ακριτας" ἐξέδωσε στά 1870, στήν Πόλη. Ο Σάββας Ιωαννίδης ὑπολογίζεται πῶς ὁ Διγενῆς ἔζησε 33 χρόνια. Απ' τό 936 ὥς τό 969 μ.Χ. 2) Πῆς οξφόρδης, 3) τῆς Ανδρου, 4) τῆς Κρυπτοφέρης στήν Ρώμη (grotta Ferrata). Αὐτή ἐξεδόθη στά 1892 ἀπ' τόν E. Legrand⁵) τοῦ Εσκοριάλ τῆς Μαδρίτης. Πάνω στό χειρόγραφο αὐτό ἴδια τερη ἀνακοίνωση ἔκαμε ὁ Κάρολος Κρουμβάχερ.

"Ολες αὐτές οἱ παραλλαγές εἶναι θαυμαστές στήν σύλληψη. Μέ φανταστικές σκηνές. Μέ φανταστικό κόσμο τοῦ μέθου. Εχουν ἀδριστο φιλοσοφικό βαθμός ἢ παρουσιάζουν ἔντονη αἰσθηματική θέση.

"Απ' αὐτές, ἐκείνη πού προσαρμόζεται περισσότερο στόν γλωσσικό του τύπο, τόν καθαρό, εἶναι τῆς Τραπεζοῦντας. Οι ἄλλες διαφέρουν καὶ στίς λεπτομέρειες τῆς ἐξιστορήσεως καὶ στήν γλωσσική μορφή.

Τᾶς Ακριτική τραγούδια πατρίδα ἔχουν τήν Ποντιακή γῆ. Αναφέρονται στόν Διγενῆ Ακριτα, τόν ἥρωα τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, πού εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς ἀδεμαστῆς καὶ ἀνυπότακτης Έλληνικῆς φυχῆς. Μέ τήν δύναμη τῆς φυχῆς, ὅλα τᾶς κατορθώνει. Καὶ τᾶς πιστοληρά, τᾶς πιστοπόταχτες. Κατανικεῖται τές δυνάμεις τῆς φύσεως. Καὶ τίς πιστοπόταχτες.

Κύριο χαρακτηριστικό τῶν τραγουδιῶν αὐτῶν εἶναι ἡ ἀγω-

νιστική ὄρμη καὶ ὁ θαυμαστός στὴν ἀτομική δύναμη, πού τε πάντα νικᾶει. Καὶ αὐτῇ τῇ φύσῃ.

‘Ο Διγενῆς φαίνεται σάν συνεχιστῆς τῆς Ἀρχαῖας παραδόσεως τοῦ Ἡρακλῆ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως.

Ταῦθη δημοτικὰ στό ὄνομα τοῦ Ἀκρίτα ἢ τοῦ Διγενῆ, ἢ σαν σέ μεγάλη χρήση, στὴν περιοχή τῆς Τραπεζούντας, ὅπου προσδιώρισαν καὶ τέφο τοῦ Ἀκρίτα. Σέ ἀπόσταση μιᾶς ὥρας ἀπὸ τὴν Τραπεζούντα, στό Τελικλῆ τάς (τρυπημένη πέτρα). Ἔκεῖ ὑπῆρχε πηγή πού ἐτιμᾶτο ἀπ’ ὄλους τούς περιοίκους Ἑλληνας καὶ Τούρκους, σάν ἀγίασμα. Στὴν πηγή αὐτῇ ἔλους ταῦθη νεογέννητα, γιατὶ ν’ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν βασκανία καὶ ν’ ἀποκτήσουν σωματική δύναμη, ὅπως πίστευαν.

Σύγχρονοι τοῦ Ἀκρίτα θεωροῦνται καὶ οἱ ἀναφερόμενοι σε ἄσματα τῆς Τραπεζούντας. Σάν ὁ Ἀμάραντον, ὁ Κων/τζενόν ὁ Καλός, ὁ Γιάννες ὁ Μονδγιαννες, καὶ ἵσως ὁ Ξάντινον. Ὁ μῆθος Πορφύριος, πολύ διαφορετικός, εἶναι καθαρός Τραπεζούντιος.

‘Απ’ τ’ Ἀκριτικὰ τραγούδια δύο εἶναι ἐκεῖνα πού ξεχωρίζουν.

Ἐκεῖνο πού ἀναφέρεται στόν θάνατο τοῦ Διγενῆ κι’ ἐκεῖνο πού μιλᾶει για τὴν ἀπελευθέρωση τῆς γυναικας του, τὴν ὅποια ἐπεχείρησαν να ἀρπάξουν ἐπιδρομεῖς, ὅταν αὐτός ἀπουσίαζε στὴν καλλιέργεια τῶν χωραφιῶν του.

Στό πρῶτο παρουσιάζεται ὁ ὑπεράνθρωπος σε σωματική ρώμη ἥρωας Διγενῆς, πού ἡταν τό φύβητρο τῶν ἀπιδρομέων τοῦ Βυζαντίου, τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῶν Ἀπελατῶν, στίς Ἀνατολικές Ἐπαρχίες, στόν Εὔφρατη ποταμό.

“Οταν ἔφθασε τό τέλος τῆς ζωῆς του, ἀρνεῖται να δεχθῇ τὴν κοινή ἀνθρώπινη μοῖρα, τόν θάνατο, καὶ ἀποτολμᾶ ν’ ἀντιταχθῆ καὶ στόν Χέρο ἀκόμα. Ἀρνεῖται να δώσῃ τὴν ψυχή του σαύτόν. Τόν προκαλεῖ σε πᾶλη, γιατὶ θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀνέκητο.

Βέβαια στὴν πᾶλη αὐτῇ, τὴν ἄνιση, νικιέται ὁ Διγενῆς καὶ πέφτει στό κρεββάτι του ἐτοιμοθάνατος. Τότε διηγείται στέ παλληκάρια του, πού ἥρθαν να τόν ἀποχαιτεύσουν στίς τελευταῖς στιγμές τῆς ζωῆς του, τε πολλά ἥρωαν κατορθώματά του

καὶ τίς ἀνδραγαθεῖες του.

Στέ μέσα τῆς ἀποστάσεως ἀπό τὴν Παναγία τοῦ Σουμελᾶ στήν Κρώμην, ὑπάρχει, ἀνδμεσα στά βουνά, χῶρος ἵσσοπεδος πού τὸν ἔλεγαν "τ' Ἀκρίτα τ' ἀλόν", τοῦ Ἀκρίτα τὸ ἀλῶν. Ἐκεῖ, κατὰ τὴν παράδοση, ἔγινε ἡ πᾶλη τοῦ Ἀκρίτα μὲ τὸν Χάρο. Σ' αὐτῇν τελικά νικήθηκε ὁ Ἀκρίτας. Ἐκεῖ ὑπάρχει πέτρα, μεγάλων διαστάσεων, πού δέν μποροῦσαν δέκα παλληκάρια νάμετακινήσουν. Αὐτῇν τῇν πέταξε ὁ Ἀκρίτας ἐναντίον τοῦ Χάρου. Ἐλέγετο "τ' Ἀκρίτα τὸ λιθόρ. " ἡ πέτρα ἔκεινη.

Στὸ δεύτερο. Σᾶν μαθαίνει ὁ Διγενῆς, τὴν ὥρα πού κατὼ στὸν ποταμὸν Εὔφρατη ἀσχολεῖτο μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν χωραφιῶν του, τὸν κίνδυνο τῆς ἀρπαγῆς τῆς γυναικας του, ἐπιστρέψει ἀμέσως στὸ σπίτι του, στὸ κάστρο. Μόνος μάχεται, ἥρωης, ἐναντίον τῶν 300 ἀρπαγέων τῆς γυναικας του σκορπῶντας τὸν θάνατο.

Στὸ τραγοῦδι αὐτὸς ὁ ποιητῆς δίνει, παράλληλα, ὑπερφυσική δύναμη στὸ πουλί, πού σᾶν ἀγγελιαφόρος, μὲ φωνῆ ἀνθρώπου, μεταφέρει στὸν Διγενῆ τὸν κίνδυνο τῆς ἀρπαγῆς πού διατρέχει ἡ γυναικα του. Καὶ στὸ ἄλογό του, πού μὲ τὸ χλιμέντρισμά του μόνο, τραντάζεται τὸ κάστρο καὶ ἀνοίγουνοι πόρτες του, γιανεντὸν ἐπιτεθῆ ὁ Διγενῆς κατὰ τῶν ἀρπαγέων.

Δέν εἶναι μόνον ὁ Ἀκρίτας Διγενῆς, πού ὑμνήθηκε. Ὑπάρχουν, ἐπειτα ἀπ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι ἥρωες πού τὰ κατορθώματά τους ὑμνήθηκαν. Πρός παντὸς στὴν περιοχὴ τῆς Τραπεζούντας.

"Ἐνας τέτοιος ἦταν καὶ ὁ "Γιάννες ὁ Μονόγιαννες". Πέρνει τὸ ὄνομα αὐτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ἦταν μόνος του, μέσα στὴν ἔρημιδ, ἀνδμεσα στὰ ἄγρα τα ζῶα.

Μόνος ἀντέκρυσε τὸν δράκοντα, πού ἐπεχειρησε νὰ τὸν καταβροχίσῃ, ὅταν πῆγε στὴν πηγὴ νὰ πάρη νερό. Τελικά τὸν σῶζει ἡ γυναικα του πού (μδλις τὴν παντρεύτηκε). παρουσιάζεται σᾶν κόρη τῆς Ἀστραπῆς καὶ διώκτρια τῶν δρακόντων. "Υμνος γιανεντὸν τὴν τελμη καὶ τὴν ἀνδρειωσύνη τῆς γυναικας τοῦ Πόντου, τῆς Ποντίας. Τό θέμα αὐτὸς τῆς δρακοντομαχίας συνέχεται, ἀπὸ τὴν ἀρχαὶστητα, στὶς παραδόσεις τοῦ λαοῦ. Ἀπαντᾶ δέ καὶ σ' ἄλλα τραγοῦδια.

Από τα παλαιότερα τραγούδια τοῦ Ακριτικοῦ ἔπους, μέσα στοὺς στίχους τοῦ ὀποίου ζωγραφίζεται ἡ συζυγική πίστη, ἡ ἀφοσίωση τῆς συζύγου, ἡ προσήλωση στὸν καθῆκον, εἶναι τα τραγούδι "τὸν Ἀμέραντον χαρτίν ἔρθεν νὰ πάη σήν στρατίαν".

Πέρνει ὁ Μέραντον διαταγὴν νὰ πάη στὸν στρατό, στὸν πόλεμο. Οἱ οἰκεῖοι του, μόλις αὐτός ἀνεχώρησε, ἔδιωξαν τὴν γυναῖκα του. "Τσερα ἀπό ἐπτά ὀλόκληρα χρόνια πιστῆς συζυγῆς καρτερίας, ἐπιστρέψει ὁ Μέραντον μεταμφιεσμένος. Καὶ ὅμως ἡ γυναῖκα του, ἡ πιστὴ γυναῖκα του, τὸν ἀναγνώρισε.

Δέν σταματᾶ ἐδῶ ὁ πατριωτισμὸς στὸν λαό, τῆς εὐλογημένης ἑκείνης περιοχῆς. Τὸν Πόντο. Στὴν ὕμνηση μόνο τοῦ γνώριμου παλληναριοῦ, τοῦ φανταστικοῦ. Θυμᾶται ἀκόμα καὶ τιμᾶ τὸν ἀγνωστό, τὸν γενναῖο πολεμιστή, ποὺ βρῆκε τὸν θάνατο πολεμῶντας γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας του καὶ ἔμεινε ἄταφος. Ο Ποντιακὸς λαός δέν παρέλειψε τὸ ἴερο καθῆκον του καὶ στὸν Ἀγνωστό στρατιώτη. Αὐτό τὸν συμβολισμὸν ἔχει τὸ γεμάτο φλόγα καὶ ἐθνικὸν παλμό τραγούδι "Ἄητδντς ἐπερεπέτανεν φηλά στὰ ὑπουράνια".

"Τσερα ἀπό τὴν κατάκτηση τῆς Τραπεζούντας τὸ 1461, ἀπό τοὺς Τούρκους, ἡ ἐλευθερία κρατήθηκε, γιὰ πολλές δεκαδεῖς χρόνια στὰ δρεινὰ μέρη τοῦ Πόντου. Στὸ ἐσωτερικό." Ετσι ἔχουμε τὰ φρούρια τῆς Ματσούκας, τῆς Χαλδίας, τῆς Σκαφίας. Αὐτὸς φαίνεται καὶ ἀπό τὸ τραγούδι "οἱ τούρκοταν ἐκούρσεβαν τὴν πολ' τὴν Ρωμανίαν". Δηλαδή τὴν Τραπεζούντα. Ήδῶς ἐκδηλώνεται ὁ μεγάλος ἐθνικός πόνος.

Παράλληλα ἔχουμε καὶ τὰ τραγούδια γύρω ἀπό τὰ κάστρα, τὰ φρούρια, ποὺ αὐτὰ παρεδίδοντο στοὺς Τούρκους ὕστερα ἀπό προδοσία καὶ πρὸ παντὸς μὲ δολιότητα. Πολὺ μετά τὴν πτώση τῆς Τραπεζούντας.

Σάν τέτοιο εἶναι τὸ τραγούδι "Κι' ὅσα κάστρα κι' ἄν εἴδα καὶ γύρισα, σάν τῆς Ωριάς τὸν Κάστρον, κάστρον κ' ἔτονε!" Δηλαδή ὅσα κάστρα καὶ ἔάν εἴδα καὶ γύρισα, σάν τὸ κάστρο τῆς Ωριάς κάστρο δέν ὑπῆρχε. Αὐτὸς παρὰ τίς ἀπεγνωσμένες ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων ἀντέστη. Τελικά κυριεύθηκε μὲ δολιότητα. Τό κάστρο τὸ ὑπερασπίζετο γυναῖκα ἡρωῖδα, Ποντία. Αὐτῇ γιὰ νὰ μήν παραδοθῆ στοὺς τούρκους πήδησε ἀπό τὸ κάστρο καὶ διέψυγε στὰ βουνά.

Κοντά στήν παραλιακή ακμόπολη, τά Πλάτανα, που παράγεται άπ' τήν τουρκικήν λέξη Πολλάτ - Χανά, καί σημαίνει, Μεταλλεύο σιδήρου, άπέχει δέ λίγο άπ' τήν Τραπεζούντα, έβροςκετο σέ μικρή άποσταση ή ακμόπολις Κορδύλη. Ή παλησθέρα, Μέτρο φρούριο της, τδ κάστρο.

Τδ φρουρούσε καί τδ ύπερασπίζετο μιά ώμορφη κοπέλλα. Τελικά τδ Κάστρο κατελήφθη μέ δολιδητα, μέ παραπλάνηση. Να τι λέγει ή παρέδοση:

Οι τούρκοι ἔντυσαν μέ γυναικεῖα ρούχα, σάν ἐπίτοκο, ὥραζο έλληνδπαιδο πού τδ εἶχαν ἐκτουρκίσει. Αύτο μέ θρήνους γύρω άπο τδ Κάστρο, ζητούσε βοήθεια γιά νά γεννήση δῆθεν. Ή ὥρατα κόρη τοῦ Κάστρου, φυσικό ήταν νά τήν λυπηθῆ καί ἄνοιξε τήν πόρτα γιά νά τήν περιποιηθῇ. Τότε, άκριβῶς, οι τούρκοι, πού παραφύλαγαν, εἰσώρμησαν καί ἔτσι κατελήφθη τδ Κάστρο. Ή γενναία κόρη τοῦ Κάστρου, γιά νά μή παραδοθῇ στούς τούρκους, πήδησε άπ' τά τείχη καί ἔπεσε στήν άγκαλιά τοῦ μνηστήρα της, πού κάπου ἔκει τήν παραφύλαγε. Κατέψυγαν μαζύ σταύρον καί ἔτσι ἐσώθηκαν.

Εἶναι καιρός πλέον. "Ολα τά τραγούδια τοῦ Πόντου νά καταγραφούν σε ίδιαίτερο τόμο. Μέ τδ λαογραφικό καί ήθογραφικό στοιχεῖο τους. Μέ τήν ἐπεξήγησή τους. Τήν ποιητική τους άξια. Τήν λαογραφική σημασία. Τήν γλωσσική ἐρμηνεία τους. Να γίνη ακδικοποίηση τῶν τραγουδιῶν. Να καταγραφούν στίς πλάκες γραμμοφώνου καί στίς μαγνητοταπίνες. Άλλοιως μέ τδν καιρό θά ξεφύγουν άπ' τήν παρέδοση. Θά άλλοιωθούν.

Στήν Μακεδονία - Θράκη εἶναι συγκεντρωμένος ο Ποντιακός Κδσμος. Έκει ταυτίσει ή ίδρυση ἐνδές Μουσικολαογραφικού Αρχείου τοῦ Πόντου.

Οι Ἐκδόται

K. Χιώτος

· Ιμβρος